

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JUNIJ 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au>

Praznovanje materinskega dne na društvu Planica v Melbournu.

Umetniška duša, g. Zorko Bajec, župnik v Piranu, ni vedel, kako bi vse poslikal - pred njim, za njim pa še na glavi!

Po slovenski maši v Hobartu na Tasmaniji s hrvaškim duhovnikom g. Berislavom Hunskim, 28. maja 2006.

Po krstu Daniela in Lotti v Kew, 20.5.2006 - tretji rod v družinah Bogovič, Kure in Krause.

Predstavitve novorojenčka Jake Christian Hogan. Predstavila ga je Vesna Poch. Botra sta bila Carmen Gasperšič in Mathew Hogan. Od leve: Marija Lukežič, Anthony Lah, Trent z Jake in Veronika Hogan; ponosna stara starša Marija in Vinko Ovižič (spredaj desno) in za njima ponosna stara starša Olga in Jože Lah v družbi p. Valerijana, p. Darka, g. Zorka Bajca in p. Nika.

V znamenju spomina na domovino

PRVA NEDELJA V JUNIJU, 4. junija 2006, je bila binško praznik, praznik prihoda Svetega Duha na prvo Cerkev, praznik tudi naše vere: »Nihče ne more reči Jezus je Gospod, razen v Svetem Duhu,« pravi Sveto pismo. Tisto nedeljo je bil na svojem prvem in uradnem obisku v Sloveniji naš novi kardinal dr. Franc Rode, ki je na binško nedeljo maševal in pridigal v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja. Veliko pomembnega nam je povedal, zato v teh Mislih objavljamo njegovo pridigo v razmislek nam vsem.

JUNIJSKE MISLI so bile vsa leta, še posebej pa v času urednikovanja p. Bazilija, **zaznamovane s posebno mislijo na Slovenijo**, predvsem na grozovit spomin maščevanja zmagovalcev po končani vojni nad civilisti ter vrnjenimi domobranci, četniki in drugimi ter upanjem na spravo in sanjami o samostojni Sloveniji. Ta spomin seveda ostaja in mora biti v službi sprave, ki temelji na resnici. Tako naj bi bilo zastavljeno že leta 1990, ko je bila prva maša nad grobiščem nad Krenom v Kočevskem Rogu in sta k spravi vabila tedanji predsednik Republike Slovenije Milan Kučan in ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar. Letošnja spravna slovesnost je bila v nedeljo, 11. junija. Sveto mašo in pridigo je imel upokojeni beograjski nadškof dr. Franc Perko, ki je brez dlake na jeziku povedal nekaj resnic, ki se jih slovensko javno mnenje še vedno boji, zato so po njem planili z vsemi topovi. Toda novejši zgodovinarji že nekaj let pripovedujejo in zapisujejo isto. Prav tako sta letos o vseh tistih časih spregovorila v knjigi »Slovenija 1945« angleška avtorja John Corsellis in Marcus Ferrar. Da ne bomo tiskali govorov dveh nadškofov, smo se odločili, da za junijski spomin na leto 1945 uporabimo govor, ki ga je lansko leto na državni žalni slovesnosti ob 60. letnici konca 2. svetovne vojne imel v Spominskem parku v Teharjah sedanji predsednik RS dr. Janez Drnovšek. Spet veliko misli za razmišljanje.

Misli maj 2006 VSEBINA

V znamenju spomina na domovino.....	3
Ponosni na uspešno prehojeno pot.....	4
Brisbanski spomini	
ob 15. obletnici državnosti Slovenije.....	5
Čestitka z Veleposlaništva RS.....	7
Nagovor kardinala dr. Rodeta.....	8
Poklonimo se žrtvam	11
Novice izpod Triglava.....	12
Sveti Rafael Sydney.....	16
Iz kluba Panthers Triglav.....	19
Sveta Družina Adelaide.....	22
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	24
Priprava razstave ročnih del.....	29
Dogodki na SD Planica Springvale.....	30
Pismi iz Slovenije.....	32
Pa se malo nasmejmo.....	33
Vaši darovi.....	33
Reklame.....	34
Z mize upravnika Misli.....	38

LETOŠNJI MESEC JUNIJ pa je v znamenju 15. obletnice državnosti naše domovine Republike Slovenije. Predsednik osamosvojitvene vlade je bil Lojze Peterle, prijatelj mnogih avstralskih Slovencev. Sam sem vesel, da lahko prijateljujem z njim, pa tudi s sedanjim predsednikom vlade Janezom Janšo - tedanjim obrambnim ministrom; pesnikom slovenske pomladi - Tonetom Kuntnerjem, borcem za samostojno Slovenijo Markom Pogorcem in še mnogimi, ki so pred 15-timi leti zastavili svoje življenje za samostojno in suvereno Slovenijo. **Hvala za pogum in vztrajnost!**

Lojze Peterle, sedaj poslanec v evropskem parlamentu, je na našo prošnjo namenil bralcem Misli posebno sporočilo, za kar smo mu zelo hvaležni. Tone Kuntner pa nam v pesmi pove, kako je bilo takrat, »**ko se je svitalo ... v sončen dan, ki sije in seje... In da bo sijal, dokler bodo sanje, dokler bo ljubezen, ki sleherni mrak in temo ubije**«.

Naj brat veter ponese domovini Sloveniji tudi naše čestitke za 15. rojstni dan in najboljše želje vsem, ki dobro v srcu mislijo. Bog živi!

pater Ciril

Ponosni na uspešno prehojeno pot

15. obletnica slovenske državnosti

Spoštovane bralke in bralci Misli!

S postavitvijo samostojne in demokratične slovenske države je slovenski narod uresničil svoj najvišji narodnopolitični cilj. O tem so sanjali že rodovi pred nami, vendar politične okoliščine niso omogočale izvedbe.

Po padcu berlinskega zidu, ki je simbol zloma komunizma in razdeljene Evrope, so nastopile nove, naklonjene zunanje okoliščine. Narodi v Srednji, Jugovzhodni in Vzhodni Evropi so jo izkorstili, da so zopet pridobili ali na novo vzpostavili lastno državnost in demokracijo.

Slovenske demokratične in državotvorne politične sile so svojo politično voljo izrazile s skupnim političnim programom koalicije Demos. V njem je bila postavitve samostojne in demokratične slovenske države glavna točka. Politične sile, ki so nastale iz nekdanje Zveze komunistov ali njenih satelitov so šle na volitve s predpostavko Jugoslavije. S tem programom je Demos aprila 1990 zmagal na prvih demokratičnih volitvah po drugi svetovni vojni. Za osamosvojitve je dobil nato decembra 1990 še močno plebiscitarno podporo.

Z zmago Demosa so šele dozorele notranjepolitične razmere za osamosvojitve. Zanje niso bile dovolj želje in programi, potrebna je bila oblast. S prevzemom oblasti so se začele maja 1990 tudi operativne priprave na osamosvojitve, pri čemer je ključno breme prevzela vlada. Takrat so se začele priprave za vojaško zavarovanje naše poti v lastno državnost.

Čeprav smo hoteli doseči samostojnost z demokratičnimi sredstvi in s pogajanjem z Jugoslavijo, nas je po proglastitvi države napadla Jugoslovanska ljudska armada. V tej izredni preizkušnji, ko je šlo za biti ali ne biti, smo doživeli zgodovinsko enotnost Slovencev in Slovenk, doma in na tujem.

Konec oktobra 1991 je odšel iz Slovenije zadnji vojak JLA. Dokončno smo prelomili s starim redom in zadihali novo življenje. Dobrega pol leta kasneje smo dosegli mednarodno priznanje in na tej podlagi vstopili v Organizacijo združenih narodov, Svet Evrope in druge mednarodne organizacije. Postali smo postavka na političnem zemljevidu sveta.

Sedaj smo v družbi svobodnih narodov združene Evrope že dve leti enakopravni člani Evropske zveze in NATO. Dosegli smo nove okvire za našo prihodnost. V začetku leta 2007 bomo prevzeli evro, leto kasneje pa bomo kot prvi med novimi državami članicami predsedovali Evropski zvezi.

Ob praznovanju 15. obletnice samostojnosti smo lahko ponosni na uspešno prehojeno pot, zavedamo pa se, da naša demokratična preobrazba še ni dokončana in da so pred nami novi, zahtevni izzivi – med njimi najprej šibko veselje do življenja.

Ob koncu ne morem mimo izrazov hvaležnosti vsem Slovenkam in Slovencem v Avstraliji, ki ste nas na poti v samostojnost kakorkoli podpirali. Vaša trdna zvestoba domovini in njenim pomladnim silam nam je bila na poti v samostojnost v veliko oporo.

Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala za prispevek k samostojni slovenski državnosti. Naj živi svobodna Slovenija! Bog vas živi!

*Lojze Peterle,
predsednik
osamosvojitvene vlade*

Lojze Peterle je z ženo Branko 1. julija 2000 odkril spomenik Svete Družine pri Božičevem kozolcu na Velikem Orehku na Dolenjskem. Kip je blagoslovil tedanji apostolski nuncij v RS nadškof dr. Edmond Farhat.

Brisbanski spomini ob 15. obletnici državnosti Slovenije

Ob tej pomembni in veseli 15. obletnici samostojne Slovenije bi rad podal nekaj brisbanskih spominov na tiste pomembne dneve, saj je bila doba osamosvajanja tudi za našo skupnost na tem delu sveta najpomembnejše obdobje slovenstva.

Spominjam se pokojnega patra Bazilija, ki nam je že pred več kot 40 leti preroško govoril o samostojni Sloveniji, o kateri pa takrat ni bilo veliko upanja. Na ustanovitev Avstralsko-Slovenske konference 28. julija 1990 sem bil tudi jaz iz Brisbane povabljen, naj se pridružim novemu gibanju za samostojno Slovenijo. Ker sem bil navdušen nad cilji ASK, sem se udeležil konference. Tam so nas govorniki spodbujali k enotnosti - naj ne dopustimo, da bi nas takratni režim razdvajal. Čez dober teden smo že ustanovili Slovenski narodni svet Qld., ki je postal tukaj vodilna in dejavna ustanova v borbi za samostojno Slovenijo. Kljub temu, da so bili pogosti pomisleki, naj se ne vtikamo v politiko, smo v Brisbanu vsestransko in močno podprli plebiscit.

Po telefonski povezavi s tajnico ASK Stanko Gregorič smo se 27.6.1991 dobro in hitro pripravili na proslavitev SLOVENSKE DRŽAVE, ki je bila proglašena po našem jutranjem času 25. junija 1991. Ta dogodek smo res pričakovali. Gospodinje so pripravile veliko slovenskega peciva in domače hrane. Takoj po razglasitvi sem povabil vse avstralske medijske hiše na naše slovensko praznovanje z godbo že ob 2. uri popoldne v dvorani društva Planinke. Novinarji so se dobro odzvali. Prišli so na društvo v velikem številu s helikopterjem, z avtomobili in motorji iz televizijskih in časopisnih uredništev. Vse smo dobro postregli. Isti večer ob 6. uri so mediji že poročali o našem slavlju in proglasitvi samostojne Slovenije. Brisbane je bil prvi od vseh slovenskih središč, ki je po avstralskih medijih praznoval proglasitev samostojne Slovenije s zabavo in plesom. Osebnosti, ki smo jih takrat navezali z novinarji, so se dobro obrestovali kasneje, ko je bila v Sloveniji vojna, saj so bile novice in nesrečni dogodki v Sloveniji zelo dobro predstavljeni v medijih v našem milijonskem mestu Brisbane. Napad Jugoslovanske ljudske armade (JLA) na Slovenijo nas je vse močno prizadel. Ker bi bil protest nekaj ducatov samih Slovencev v Brisbanu po vsej verjetnosti popolnoma prezrt, smo se na hitro povezali s Hrvati. Pripravili smo zelo uspešen protest sredi mesta. Bilo nas je več tisoč zelo glasnih protestnikov, imeli smo več parol.

Najuspešnejši je bil 91-letni Šimen Erelah, po rodu iz Rateč s parolo I am 91 years old and I protest the first time in my life. Protest je medijska hiša zelo dobro predstavila. Spodaj je kopija iz tukajšnjega dnevnika.

FROM communism to a fragile view of freedom... Simon Erelah joins the Croatian and Slovenian protest yesterday.

Simon joins war of words for freedom

Report: GLENN SCHLOSS
Picture: BARRY PARCOE

THE sign said the words that Simon Erelah could not: "I am 91 and I protest the first time in my life."

Mr Erelah, a Slovenian, yesterday joined a Brisbane rally for his homeland's freedom from Yugoslavia. His family said he had spent three years in a communist camp in Yugoslavia. His family's property was confiscated; they were forced into the camp after World War II and then escaped to Italy. "Nothing happened in all his life that he would protest in this way," said his niece Mrs Maja Viscina.

Mr Erelah, of Birnie St, came to Australia seven years ago but cannot speak English. He was among hundreds of Croatians and Slovenians who gathered in the Roma St Forum yesterday afternoon to support independence of their homelands from Yugoslavia.

Croatian and Slovenian flags were held high by young and old. An Australian flag flew in the centre.

Mr Mate Cule, of the Croatian Inter-Committee Council of Queensland, told the rally to write to the Prime Minister, Mr Hawke, and the Foreign Minister, Senator Evans, so they would recognise Croatia and Slovenia as independent nations. Mr Cule said there were 300,000 Croatians in Australia and they were the third-largest European non-English ethnic group.

In Sydney, about 12,000 gathered at King Thomas Stadium, home ground for Croatian community soccer teams. The vice-president of the Capital National Council of NSW, Mr Michael Darby, said speakers included NSW and federal politicians.

He said they expressed shock and horror at the actions of the Yugoslav army and reaction at America's "selective morality". In Melbourne, a vocal, flag-waving crowd of about 7000 massed in the City Square shouting cries of "Freedom". Dr Andrew Thompson, who represents Calwell in the north-west, pledged his support to the breakaway republics.

Tukajšnji Slovenci smo bili do takrat zaradi režimske politike razdvojeni. Na protestu smo pa z veseljem opazili majhno skupino rojakov, ki so imeli zastavo z luknjo na sredini. Do takrat niti nismo vedeli, da je (naj bi) bila v Brisbanu tudi zastava z zvezdo, saj je naše edino društvo Planinka že od leta 1955 vedno razobešalo zastavo brez zvezde. Čeprav je bilo hrvaških demonstrantov več (95%), je tukajšnja medijska hiša na prvih straneh predstavila protest kot slovensko-hrvaški.

Prilagam Vam edino fotografijo, ki jo imam, saj smo zaradi našega vnetega protesta popolnoma pozabili na fotografa. Slikali smo se, ko so ostali že odšli (*glej stran 6*). Na levi s kamero v roki sem jaz, za menoj stojita z mojo parolo Tinko Visočnik in njegova žena Lea z njihovo parolo. V narodni noši je Anica Cuderman, ob njej je Breda Ponikvar iz Sv. Vida nad Cerknico, ki je bila ravno takrat pri nas na obisku, zraven nje Slavka Maver in za njo drži zastavo njen mož Danilo Maver. Na desni strani je 91-letni Šimen Erelah in njegova sestra Helena Erelah, sedaj že oba pokojna. Šimen je dočakal 100 let. Fotografiral je Franc Visočnik. Na protestu smo delili letake, ki smo jih dobili iz Melbourne, ASK jih je podarila vsem mimoidočim Avstralcem in vsakomur, ki se je količkaj zanimal za nas. Zbirali smo tudi podpise v podporo za samostojno Slovenijo. Listo s podpisi smo poslali naprej poslancem vlade.

Slovenija je bila v tistih dnevih zelo dobro predstavljena v brisbanskih medijih - v tisku in na televiziji. Časopisne izrezke in nekatere videoposnetke hranim v arhivu. V brisbanskem dnevniku Courier Mail sem objavil prošnjo za priznanje Slovenije. Na moj dopis je odgovoril irski politični predstavnik J. Farrell, ki mi je obljubil in tudi podprl našo prošnjo za priznanje Slovenije v irskem časopisu Meath Cronicle. Gospodu Farrellu sem tudi pošiljal informativno revijo IN.

Jože Vah, ki je bil dolgoletni predsednik SNS QLD, je navezal dobre odnose s svojim zveznim poslancem Johnom Bradfordom v Canberri, ki se je tudi veliko potrudil za priznanje Slovenije. Jože je na tukajšnji televiziji podprl nujnost mednarodnega priznanja, da se Slovenija reši tiranije rdečega režima oziroma JLA.

Obiskal sem g. M. Lavarcha - mojega lokalnega poslanca zvezne vlade v Canberri. Z g. Michaelom Lavarchem sva imela dva daljša sestanka. Na prvem srečanju sem opazil, da ne ve ničesar o Sloveniji. Izročil sem mu vse, kar sem imel v angleščini o Sloveniji - nekaj turističnih prospektov, ki predstavljajo Slovenijo in ga prosil za pomoč. Zelo pozorno me je poslušal in mi obljubil, da se bo zavzel. Nagovoril sem ga kot katoličana (kar tudi je), ki naj bi razumel zatiran narod v tiski. Čeprav takrat nisem imel dosti upanja, sem bil na naslednjem srečanju z njim po nekaj tednih veselo presenečen, saj mi je vedel toliko povedati o Sloveniji, da se kar nisem mogel načuditi. Vprašal sem ga, kje je vse to zvedel. Pojasnil mi je, da imajo v Canberri zelo

dobro knjižnico, kjer je zbral vse informacije. Gospod Lavarch se je tudi pridružil parlamentarnemu združenju pomoči Sloveniji in Hrvaški in je kasneje postal zvezni pravosodni minister. Vso korespondenco z državnimi poslanci, kakor tudi originalne izrezke brisbanskih dnevnikov in časopisov hranim v arhivu. Kopije sem poslal v Ljubljano Svetovnemu slovenskemu kongresu, ki bo priredil razstavo o prizadevanjih Slovencev zunaj meja za osamosvojitve Slovenije.

V to bitko za Slovenijo smo vključili vse avstralske prijatelje, sosede, sodelavce, ki so čutili z nami in nas obveščali, kaj se je dogajalo v Sloveniji. Duhovnik v naši fari Woodford, Fr. Denis, je v cerkvi pripravil lepo pridigo z razlago, moralno podporo in molitvijo za Slovenijo. Razdelil je po klopeh zemljevid Slovenije in vprašal, kaj bi rekli državljani, če bi se to pripetilo v Avstraliji. Tudi po drugih cerkvah, ki jih obiskujejo naši rojaki, so molili za Slovenijo.

Ko pogledam nazaj na tiste kritične dneve ob osamosvojitvi Slovenije, moram posebno poudariti močno podporo brisbanskih rojakov, na katere je domovina lahko ponosna, saj so nudili svoj čas, delo in denar za pomoč Sloveniji. Lepo bi bilo, da bi domovina to tudi bolj upoštevala. Poleg denarne nabirke za pomoč Sloveniji smo priredili društveno prireditev za pomoč Sloveniji in kasneje tudi za pomoč hrvaškim beguncem.

Naj dodam še svoje prepričanje, da ne bo pomote. Samostojno Slovenijo smo dobili po priprošnji nebeške Matere Marije, ki jo že dolga leta 24. maja

prosimo kot Pomočnico kristjanov in po milosti Božji. O tem sem prepričan, saj sami, številčno šibki, tega ne bi zmogli. Pater Bazilij nas je vsako leto v majski številki Misli spodbujal, naj molimo za domovino. Kako naj drugače razlagam protest sredi Brisbana s par ducat rojakov? Bilo pa nas je več kot tisoč in naš protest je bil na prvih straneh dnevnikov in televizijskega poročanja. Ne vem, kako naj si drugače razložim tako močan odziv tukajšnjih medijev in političnih voditeljev v korist Slovenije. Če je komu kaj uspelo, da smo naredili kaj dobrega za rojstno domovino, je pač milost, da smo znali odgovoriti na klic na pomoč v pravem času. Zato danes lahko rečemo: Hvala Bogu za samostojno Slovenijo!

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Bojan Bertoncely

Čestitka z Veleposlaništva

Spoštovani rojaki,
25. junija obeležujemo 15. obletnico slovenske države. S ponosom se oziramo na uresničen zgodovinski sen in prehojeno pot naše mlade države. Z neomajno narodno zavedno odločnostjo in prizadevanji v osamosvajanju ter mednarodni uveljavitvi, katerih pomemben del je prispevala tudi slovenska skupnost v Avstraliji, smo Slovenijo vzpostavili kot neodvisno, demokratično in gospodarsko uspešno državo. Razvojna prizadevanja seveda tečejo naprej, saj delujemo za potrditev naše države kot gospodarsko in socialno stabilne ter hkrati vsestransko prodorne in v prihodnost usmerjene sodobne družbe.

Slovenija danes kot članica Evropske unije - pri čemer bomo naslednje leto med drugim uvedli tudi uspešno skupno evropsko valuto Evro - skupaj z evropskimi partnerji vstopa enakopravno in odgovorno tako v sooblikovanje in urejanje evropskih zadev, kot tudi nastopa kot aktiven in odgovoren subjekt v globalni mednarodni skupnosti.

Naj bo, sedaj že 15. obletnica slovenske države, v trdno oporo našim narodnim koreninam, samozavesti, skupnim naporom in soočanju z izzivi, a tudi priložnostmi sodobnega časa.

S skupnimi željami slovenski državi in vsem slovenskim državljanom ter rojakom po svetu in seveda posebej slovenski skupnosti v Avstraliji, kot nedeljivem delu slovenskega narodnega telesa, izražam čestitke ob dnevu državnosti.

*Bojan Bertoncely, odpravnik poslov
Veleposlaništvo Republike Slovenije v Avstraliji
Canberra, junij 2006*

Tone Kuntner

KO SE JE SVITALO

**Ko se je svitalo,
so pridrveli z ognjem in mečem,
da bi podaljšali noč,
da bi uničili moč
naših sanj.**

**(Tema noči jim je dala moči,
a nam neustavljivo svitanje
dneva).**

**In dan je dozorel
v krvavi plamen,
v dan resnice,
v dan pravice,**

**v sončen dan,
ki sije in seje...**

**In bo sijal,
dokler bodo sanje,
dokler bo ljubezen,
ki sleherni mrak
in temo ubije.**

Zahvala in pozdrav

Res hitro so minila štiri leta, kar je prevzel vodstvo Veleposlaništva RS v Canberri kot odpravnik poslov g. Bojan Bertoncely: 3. junija 2002 je nastopil funkcijo. In že se bliža 7. julij 2006, ko se bo z ženo Vero in sinovoma Blažem (6. julija, dan pred odhodom bo dopolnil 16 let) in sinom Mihom (14 let) vrnil v Slovenijo, kjer bo na Ministrstvu RS za zunanje zadeve prevzel novo odgovornost.

Gospodu Bojanu se zahvaljujemo za vse njegovo delo in mu želimo veliko uspehov in sreče v domovini in nato povsod tam, kamor ga bo vodila pot; prav tako pa tudi njegovi družini. Hvala in srečno!
p. Ciril

Izpod Triglava

Nagovor kardinala dr. Franca Rodeta v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja ob prvem obisku v Sloveniji, na binško nedeljo, 5. junija 2006

1) Ko sem po dobrih dveh letih zopet med vami, se najprej s srcem in mislijo obračam k Očetu luči, ki od njega prihaja vsak dober dar: Hvala Ti, Oče, za lepa in viharna leta, ko sem imel čast služiti tvojemu ljudstvu pod Triglavom. Hvala Ti za zadnji dve leti, ko se je področje mojega delovanja in odgovornosti razširilo po vsem svetu, v prid tistim, ki hočejo na poseben način posnemati Tvojega Sina in biti priče njegove ljubezni predvsem do ubogih in zapuščenih. Danes se s hvaležnostjo spominjam tudi pokojnega papeža Janeza Pavla II., ki mi je izkazal veliko zaupanje, ko me je poklical med svoje najožje sodelavce v rimski kuriji. Hkrati pa mi je v veliko veselje, da pred vami, bratje in sestre, izrečem globoko hvaležnost svetemu očetu Benediktu XVI. ki me je pred dvema mesecema imenoval za kardinala svete rimske Cerkve.

Te časti, ki so jo slovenski verniki, pa ne samo oni, dolgo pričakovali, ne jemljem v prvi vrsti kot izraz naklonjenosti meni osebno, temveč kot priznanje slovenskemu narodu in Cerkvi na Slovenskem, ki je v XX. stoletju dala toliko junaških dokazov zvestobe Bogu in Apostolskemu sedežu. Ta čast je priznanje tudi Vam, pastirji Božje črede, vašim duhovnikom in redovnikom, vsemu Božjemu ljudstvu.

Tako ste to tudi razumeli, ko ste z globokim zadoščenjem izražali svoje veselje ob prvem konzistoriju Benedikta XVI. Ta je ob tem slovesnem dogodku novim kardinalom na srce položil Jezusove besede: »Kdor hoče biti velik med vami, naj bo kakor strežnik, in kdor hoče biti prvi, naj bo služabnik vseh«

(Mr 10,43–44). »Razpoznavno znamenje pravega cerkvenega dostojanstvenika«, je poudaril papež, »je popolna pripravljenost služiti drugim.« Škrlat, ki ga odslej nosim, je simbol Kristusove ljubezni do Cerkve, simbol goreče ljubezni, ki naj se izraža v mojem življenju.

Hvala Vam, spoštovani gospod nadškof Uran, za vabilo na današnje srečanje s slovenskimi verniki. Hvala predsedniku Slovenske škofovske konference, nadškofu Krambergerju in vsem drugim škofom, ki ste se udeležili tega veselega praznovanja. Hvala vam, predragi duhovniki, redovniki in redovnice za vašo gorečo molitev. Hvala spoštovanim predstavnikom političnega in kulturnega življenja; predstavnikom pravoslavne Cerkve in evangeličanske cerkvene skupnosti ter muslimanske Umme. Zahvaljujem se tudi slovenskim televizijskim in radijskim postajam, ki omogočajo, da se lahko tega srečanja udeležujejo tudi tisti, ki ne morejo biti navzoči v danes premajhni ljubljanski stolnici.

2) Dragi bratje in sestre! Ni mi potrebno poudarjati, kako globoko sem povezan z dogajanjem v Cerkvi na

Slovenskem in sploh z duhovno zgodovino slovenskega naroda. Vse, kar se dogaja na področju duha, vse, kar pomeni rast v plemenitosti in dobroti, vse, kar se lahko imenuje resnični kulturni napredek, pa tudi pozitivne spremembe na gospodarskem področju, krepitev demokracije, sprostitvev medijskega prostora, skratka, vsak korak naprej v smeri kvalitete življenja – vse to mi je močno pri srcu in sem tega vesel. Kot me, če sem iskren, navdaja z žalostjo in sveto jezo vse, kar temu nasprotuje.

Predvsem pa mi gre za utrditev in širitev vere v slovenskem narodu. To je moja največja skrb in najbolj goreča želja: »Da se«, kot piše apostol Pavel, »utrdite v notranjem človeku. Naj Kristus po veri prebiva v vaših

srcih, da bi tako ukoreninjeni in utrjeni v ljubezni mogli z vsemi svetimi doumeti, kakšna je širokost in dolgost in visočina in globočina, ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega vsako spoznanje, da bi se izpolnili do vse Božje polnosti» (Ef 3,17–19).

O, da bi Bog močno zasvetil v vseh slovenskih srcih, da bi v njih žarelo spoznanje Božjega veličastva, ki je na obrazu Jezusa Kristusa (prim. 2 Kor 4,9). Da bi Oče slehernega notranje pritegnil k spoznanju resnice; da bi mu osvobodil voljo in razsvetlil razum, da bi mogel odgovoriti na Božji klic, da bi mu dal nov pogled, globlji in jasnejši. Pogled vere.

Da bi mogli razumeti to, kar je v veri najlepše: osebno srečanje z Jezusom Kristusom. In bi mogli reči s svetim Pavlom: »Živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in zame dal sam sebe« (Gal 2,20).

Kakšna polnost življenja, kakšna notranja gotovost, ko lahko rečeš z Apostolom: »Vem, komu sem veroval« (2 Tim 1,12). Ko lahko rečemo: »Verovali smo v ljubezen Boga, ki nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravo za naše grehe« (1 Jn 4,1). Ta vera nas rešuje osamljenosti, ker nas pridružuje množici bratov in sester, prav tako poklicanih v sveto občestvo z Bogom, ki se imenuje Cerkev.

Ta vera nas povezuje v zgodovinski neprekinjenosti z davnimi predniki, s prejšnjimi slovenskimi rodovi, kar daje težo in globino življenju, hkrati pa nas rešuje tesnobe in utesnjenosti sedanjega trenutka, ko nas usmerja v prihodnost, v nebesa, kjer je naša domovina, »od koder tudi pričakujemo odrešenika, gospoda Jezusa Kristusa. Ta bo«, nadaljuje apostol Pavel, »z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše borno telo, tako, da bo podobno njegovemu poveličanemu telesu«

(Flp 3,20–21). Ta vera pa ni samo pričakovanje, kajti »odslej smo že Božji otroci« (1Jn 3,2); »Že smo prešli iz smrti v življenje« (1Jn 5,24).

Ta vera, ki je bistveni del naše istovetnosti od leta 745 dalje, je luč in radost naših src in daje smisel našemu življenju in smrti. Brez te vere kot narod nimamo prihodnosti. Vera pa se nujno izraža v ljubezni (prim. Gal 5,6). Kot pravi sveti Jakob: »Vera brez dobrih del je mrtva« (Jk 2,17). Sveti oče Benedikt XVI. v svoji prvi okrožnici pravi: »Ljubezen do bližnjega je najprej naročilo za vsakega posameznika. A prav tako je naročilo za celotno cerkveno občestvo. Tudi Cerkev kot občestvo mora uresničevati ljubezen« (št. 20). Izkazovati ljubezen kakorkoli trpečim spada k bistvu Cerkve prav tako kakor obhajanje zakramentov in oznanjevanje evangelija. (prim št. 22). »Ljubeče služenje je njen bistven izraz, ki se mu Cerkev ne more odpovedati« (št. 25).

3) To vero, ki je naša največja svetinja, živimo odslej skupaj z drugimi evropskimi narodi, v ozračju prevladujočih idej evropske civilizacije. Ta v sebi goji vrsto vrednot kot so človekovo dostojanstvo, svoboda, demokracija, enakopravnost, solidarnost itd., pa žal tudi vrsto miselnih tokov, ki našo civilizacijo v resnici spodjedajo in so lahko usodni za prihodnost naše celine in najprej za bolj izpostavljene narode, kot je slovenski. Naj se ustavim samo ob Nietzschejevi ugotovitvi iz leta 1888: »Že davno ne zbiramo, ampak razsipamo kapital naših prednikov«. Dejansko živimo od zaslug preteklih generacij, pa zanje ne najdemo dobre besede: zaničujemo jih in nenehno obrekujemo. Mar s tem ne uničujemo temeljev svojega bivanja?

Pred leti – bilo je v zlati dobi socializma – so bili na

Bledu filmski ustvarjalci iz Mongolije, skupaj z nekim Američanom. Le-ta pripoveduje: »Bilo je čudovito. Sedeli smo na gradu in gledali na lesketajočo se jezersko gladino daleč spodaj pod nami. Neka žena se je ob veličastnem pogledu na jezero, otok, cerkvico in Alpe v ozadje domislila mongolskega pregovora, ki pravi, da je vsakomur le nekajkrat v življenju *dano piti iz zatega keliha*. 'Tale je eden takih trenutkov, ta dežela je prekrasna'. Za trenutek se je zamislila nato pa vprašala: 'Zakaj je torej tukaj tako visok odstotek samomorov? Kaj je narobe?'« (Michael Benson, Sobotna priloga, 19. 7. 2003).

Kaj je torej narobe, da je med nami 10.000 zasvojenih z mamili, da vsako leto cesta vzame nekaj sto življenj, še več pa jih uničijo ginekološke klinike, da je število rojstev od leta 1981, ko smo jih našli 30.000, v zadnjih letih padlo pod 17.000? Kaj je narobe, da nas je Slovencev vsake dve leti 2.400 manj? To sicer ni samo naš problem, to je problem celotne Evrope, ki ni več sposobna zagotoviti svoje prihodnosti, še več, ki nima več volje do prihodnosti. V otroku, ki je prihodnost, vidi grožnjo za sedanje ugodje; otrok ni več upanje, ampak omejevanje. Kot da bi ne imeli več prave življenjske moči.

Kaj storiti? Najprej moramo spremeniti temeljno občutje bivanja kot nujnosti in zabave iz dolgočasje in preiti v občutje, da je življenje zastojniški dar Stvarnika, svoboda in naloga. »Sem, in bom, in zato sem več od pozabljanja, neizmerno več od zanikanja, neskončno več od nič« (Edvard Kocbek, Molitev).

Če vem, da me je Bog v svoji suvereni svobodi poklical v bivanje, da je moj izvor v čisti Božji darežljivosti, potem lahko občutim bivanje kot radost in dar in me lahko navdaja neprestano veselo čudenje nad neverjetnim, osupljivim dejstvom: Jaz sem.

Iz tega občutja življenja kot dar in svoboda, življenja kot nekaj temeljno dobrega, izvira želja po podarjanju življenja. Želja po preseganju mišljenja, ki se zapira pred življenjem in se izčrpava v nezrelem, neodgovornem, površnem, banalnem in naposled obsesivnem in morečem pojmovanju spolnosti, kot ga ponujajo reklame, filmi in rumeni tisk.

»Živite v Duhu in nikar ne strezite poželenju mesa« (Gal 5,16) smo slišali v drugem berilu. Vrnimo silam, ki porajajo življenje, veličino in dostojanstvo, kot jim ga je podelil Stvarnik. Tu bi nagovoril predvsem starše. O čem sanjajo vaši otroci? Mar ne o ljubezni, ki se razdaja, o brezmejni pripravljenosti na žrtvovanje, o dobroti, ki ne šteje? Otrok

sanja o velikodušnosti, plemenitosti, svetosti svojih staršev. Ne razočarajte svojih otrok! Ni bolj zahtevnega, kot so sanje otrok o svojih starših. Če pomislite na to, boste spoznali, da vas otroci kličejo k svetosti. Vse to nas navaja k eni od temeljnih moralnih prvin, kjer naj bi se izražala slovenska in evropska istovetnost: priznavanje in obramba zakonske zveze, kot skupnosti med moškim in žensko in zanikanje vsakega poskusa, da bi ta naravni zakon pravno izenačili z drugimi oblikami skupnosti. Monogamni zakon kot osnovna struktura družine ima svoj izvor v svetopisemskem pojmovanju odnosov med moškim in žensko. Ravno to pojmovanje je dalo Evropi njen poseben obraz, njeno plemenito človeškost, saj je terjalo zvestobo in odpoved, kar pa ni šlo brez naporov in trpljenja. Evropa ne bi bila več to, kar je, če bi ta osnovna celica njene zgradbe izginila ali bi bila bistveno spremenjena. Druga moralna prvina, ki sodi k istovetnosti Evrope je brezpogojno spoštovanje človekovega dostojanstva in njegovih pravic. Teh pravic ne ustvarja državni zakon. Človekovo dostojanstvo ni odvisno od politične odločitve, ampak ima svoj izvor v Stvarniku. Samo Bog lahko utemeljuje vrednote, ki so nedotakljive. Šele to je prava garancija naše svobode in veličine: v dejstvu, da smo ustvarjeni po Božji podobi.

Tretja moralna prvina, ki sodi k evropski istovetnosti je poseben odnos do vere, se pravi, spoštovanje tega, kar je za drugega sveto, sveto v najvišjem pomenu besede – spoštovanje Boga. Tu je temelj vsake kulture. To spoštovanje imamo pravico pričakovati tudi od tistih, ki nimajo vere. V družbi, kjer tega spoštovanja ni, se je izgubilo nekaj bistvenega.

In tu smo pred specifičnim slovenskim in evropskim problemom. Pri nas bo obsojen vsak, kdor sramoti judovsko vero in njena izročila, vsak, kdor bi žalil Koran ali Preroka. Ko pa gre za Kristusa in za to, kar je sveto kristjanom, se izgovarjajo na svobodo izražanja, če ne celo na umetnost. V tem je nekaj patološkega. Odpiramo se drugim, občudujemo in hvalimo druge kulture, sebe in svoje duhovno bogastvo pa preziramo. V svoji preteklosti iščemo to, kar je bilo narobe, nismo pa sposobni videti, kar je veliko in čisto. Če bomo hoteli preživeti, bomo morali – kritično in ponižno – sprejeti sami sebe, svojo kulturo in svoje vrednote ter jim ostati zvesti.

Naj nas pri tem navdihuje Duh resnice, ki ga je Jezus obljubil svoji Cerkvi, in naj prenovi obličje slovenske zemlje.

kardinal dr. Franc Rode

"Poklonimo se žrtvam. A živeti začnimo na novo."

Govor predsednika Republike Slovenije dr. Janeza Drnovška na državni žalni slovesnosti v Spominskem parku Teharje, 11. junija 2005.

Spoštovani,
pred dnevi smo v Sloveniji in v svetu obeležili 60 let konca druge svetovne vojne ter zmage nad nacizmom in fašizmom. Spomnili smo se strahot vojne in poudarili, da smo tudi Slovenci dali svoj prispevek k zmagi nad silami osi - silami zla.

Če bi nacistična in fašistična ideologija prevladali, danes nekaterih narodov najbrž ne bi bilo več. Utemeljeno lahko predpostavljamo, da tudi Slovencev ne.

Nacistom in fašistom so se uprle demokratične države a tudi komunistična Sovjetska zveza, potem ko so jo nacisti brutalno napadli. Tedanjo Jugoslavijo in Slovenijo so sile osi razkosale in okupirale. Takratna politična elita je bila neodločna. Nihala je med idejo o pasivnem odporu in čakanju na zaveznike ter med taktičnim sodelovanjem z okupatorji. Za razliko od njih je imela Komunistična partija jasno opredeljene in med sabo povezane cilje: borbo proti okupatorjem in hkratno spremembo družbene ureditve.

Zlasti nemški a tudi italijanski okupator sta izvajala hudo represijo nad Slovenci. Izgnanstva, koncentracijska taborišča, streljanje talcev so hudo prizadeli naš narod.

A tudi narodnoosvobodilna borba je bila trda in brezkompromisna. Padali so okupatorjevi vojaki, padali so partizani a vedno več je bilo tudi žrtev bratomornega poboja.

Vedno bolj se je kazal revolucionarni značaj narodnoosvobodilnega boja. In na drugi strani protirevolucija. Meščanskim politikom, številnim kmetom in neopredeljenim posameznikom je ostajalo vedno manj prostora med komunističnim odporom in med sodelovanjem z okupatorjem. Številni so izbrali sodelovanje z okupatorjem, ker so v tem videli več možnosti, da ohranijo svoje institucije, način življenja ali celo življenje samo. A s tem so se povezali z okupatorsko stranjo, ki je

s sabo nosila breme uničevalne vojne in zločinov proti človeštvu. In znašli so se na strani poražencev. Njihova usoda je bila žalostna. Grozovita. Tisoče domobrancev, ki so se prebili čez mejo, so zavezniki vrnili novi revolucionarni oblasti v Jugoslavijo. Kaj bo z njimi?

Odločitev je očitno sprejel takratni najvišji partijski in državni vrh. Brez ugotavljanja krivde, brez sodnih procesov so bili tajno, ponoči, pobiti in zakopani po številnih grobiščih po Sloveniji. Preko 13.000 tisoč naj bi jih bilo. In to po koncu vojne.

Poboj ni imel nobenega vojaškega smisla več. Slovenija je že bila osvobodjena. Samo maščevanje torej. In likvidiranje razrednega sovražnika.

Zločin je bil tako hud, da so ga takratne oblasti skrivale pred domačo in tujo javnostjo. Desetletja smo proslavljali samo svetle zmage nad okupatorji in domačimi izdajalci, temne strani revolucionarne zmage pa so bile zamolčane. Velika večina Slovencev o tem ni vedela nič. Dolgo časa je le slutila človeško tragedijo.

Ta zločin ne bremeni številnih partizanov, ki so se hrabro borili proti okupatorju in tisoči plačali s svojim življenjem. Ne bremeni večine ljudi, tudi komunistov, ki so si želeli bolj pravične družbene ureditve in niso sodelovali v bratomornih pobojih. Bremeni pa revolucionarne voditelje in njihove sodelavce, ki so brez vesti bili pripravljani pobiti na tisoče ljudi, ne glede na njihovo dejansko krivdo. Takrat so bili jugoslovanski komunisti verni Stalinovi učenci. Po Titovem sporu s Stalinom so jugoslovanskemu socializmu nadelo nekoliko bolj človeške dimenzije. A začetki so bili hudi. Nespoštovanje človekovega življenja in človekovih svoboščin sta na koncu tudi v svetovnem merilu uničila za marsikoga

plemenito idejo o pravičnejši družbeni ureditvi. Spoštovani, vse vojne nosijo s sabo hudo trpljenje. Ko živimo v miru, si to težko predstavljamo. Tudi človek se v vojni spremeni. V vojni počne stvari, ki bi si jih drugače niti zamisliti ne bi mogel. Zato je v miru in s časovnega razmaka težko razumeti, kaj se je takrat dogajalo. Vojne tudi niso črno bele. Velikokrat se dogajajo nepojmljiva grozodejstva, tudi danes še, ko mislimo, da to ni več možno. Pa je. Kar spomnimo se Srebrenice. Ne more biti lepe vojne. Zato je osnovno sporočilo tudi današnjega dne usmerjeno proti vojni. A tudi proti krvavi revoluciji. Proti totalitarizmu vseh vrst. Svoje spore, svoje sobivanje moramo urejati le na miren način z demokratičnim dialogom in pravnimi sredstvi. S spoštovanjem vsakega človeka, z razumevanjem in upoštevanjem medsebojnih razlik. In včasih si lahko kaj tudi odpustimo.

KARDINAL RODE V SLOVENIJI.

Župnija Jarše pri Domžalah, h kateri spada tudi Rodica, je na binkošno soboto sprejela svojega rojaka kardinala Franca Rodeta, ki je prvič v novi službi obiskal domovino. Sprejem se je začel pred domačo hišo na Rodici, kjer ga je pričakala množica domačih faranov in vernikov iz sosednjih župnij. Po pozdravu z domačimi je kardinal odšel na prostor pred novo kapelico na koncu vrta. Tam ga je med drugim nagovorila sestra Cecilija Rode, najprej kot tesnega papeževega sodelavca in zatem še kot rodnega brata. Povedala je, da je brat Nace postavil kapelico Srca Jezusovega na vrtu pred hišo v zahvalo za rešitev iz teharskega taborišča. Prvo kapelico pa je dala v letih po prvi svetovni vojni postaviti njihova teta Micka, vendar so jo leta 1953 porušili. Sestra Cecilija je povedala, da je bila njihova družina posvečena Srcu Jezusovemu in dodala, naj se ta posvetitev nadaljuje tudi zdaj. Sledilo je kratko bogoslužje med katerim je kardinal Franc Rode blagoslovil novo kapelico. Po končanem obredu blagoslova se je množica v veličastnem sprevodu napotila k župnijski cerkvi v Grobljah. Spredaj so bili konjeniki z zastavami, za njimi narodne noše, zapravljiščki s kardinalom v prvem, pa spet konjeniki in zatem preostali navzoči. Sprevod je od doma do cerkve spremljalo slovesno pritrkavanje. Kardinalu Francu Rodetu se je pri oltarju pridružilo petnajst duhovnikov, v cerkvi in okoli nje pa skoraj dva tisoč vernikov. Pri pridigi se je kardinal zahvalil za lep in veličasten sprejem. Zatem je nekaj besed namenil domači župniji in svojemu rodu. Dejal je: "Na svetu je samo en kraj, o

Ne sme se več zgoditi, kar se je zgodilo v drugi svetovni vojni in po njej. Zato tudi gradimo demokratično evropsko skupnost. S trdnimi temelji pravne države, na podlagi medsebojnega spoštovanja in strpnosti. Predvsem pa se ne sme nikoli več zgoditi, da bi Slovenec pobijal Slovenca. Dogajanja v drugi svetovni vojni in po njej ne smemo nikoli pozabiti. Obžalujemo in spoštujemo vsako izgubljeno življenje. Poklonimo se žrtvam. Vrnimo jim dostojanstvo vsaj v smrti. Naj nam bo njihova smrt v večem opomin. Naj počivajo v miru.

A življenje začnimo živeti na novo. Čas je prišel tudi za odpuščanje in spravo. Tukaj so nove generacije. Naše življenje danes in v prihodnosti ne sme biti obremenjeno s preteklostjo in starimi zamerami. Mora pa temeljiti na resnici. Tudi na resnici o tem, kaj se je zgodilo tukaj v teh dneh pred šestdesetimi leti.

katerem lahko rečeš, tu sem doma. Za Rodetove je to že več stoletij Rodica." Zbranim je priporočil dvoje: Vero in ljubezen. "Naj spori in zamere izginejo iz vaših src. Treba je ljubiti to zemljo, to našo župnijo, to našo domovino Slovenijo. Bilo bi lepše, če bi bila naša vera bolj resna, bolj globoka," je dejal kardinal.

Na binkošti popoldne je prefekt Kongregacije za redovnike kardinal Franc Rode na povabilo nadškofa Alojza Urana maševal v ljubljanski stolnici. Pri oltarju, kjer je kot ljubljanski nadškof opravljal bogoslužne slovesnosti sedem let, so se mu pridružili vsi slovenski škofje. Praznično sveto mašo je prenašala RTV Slovenija in Radio Ognjišče, tako so bili s kardinalom lahko povezani številni verniki po vsej domovini, ne le tisti, ki so za to priložnost prišli v Ljubljano. Nagovor, ki ga je imel med sveto mašo kardinal Rode lahko preberete na straneh 8-10. Ker je bil to njegov prvi obisk v Sloveniji po konzistoriju, na katerem je bil sprejet v zbor kardinalov, je ostal še nekaj dni. Obiskal je upokojenega nadškofa Alojzija Šuštarja, ki stanuje v Zavodu sv. Stanislava. Srečal se je z bogoslovci v ljubljanskem semenišču in maševal zanje. Kot prefekt Kongregacije za redovnike se je srečal tudi z višjimi redovnimi predstojniki in predstojnicami v Sloveniji. Slednji so se pohvalili, da odkar kongregacijo vodi naš rojak, večkrat dobijo dokumente iz Vatikana kar v slovenščini. Kardinal Rode je nekaj časa posvetil tudi slovenski provinci lazaristov, iz katere izhaja. Na Taboru v Ljubljani so ob tej priložnosti praznovali 80-letnico samostojne slovenske province. Slovesni maši so pridružili še blagoslov Vincencijevega študentskega

doma, ki stoji poleg cerkve Srca Jezusovega. Po tednu dni bivanja v Sloveniji se je kardinal Franc Rode vrnil v Vatikan.

RAZGLASITEV CELJSKE IN NOVOMEŠKE ŠKOFIJE. Potem, ko je papež 7. aprila letos ustanovil novo škofijo Celje, je ta 21. maja tudi dejansko začela. Slovesnost razglasitve in umestitev škofa Antona Stresa je potekala kar na Glavnem trgu, kjer se je zbralo več tisoč vernikov, skoraj dvesto duhovnikov in vsi slovenski škofje. Prišli so tudi nekateri škofje iz sosednjih držav. Bogoslužje se je začelo z branjem papeževega odloka o razglasitvi nove škofije in imenovanju dosedanjšega mariborskega škofa Stresa za prvega škofa v Celju. Apostolski nuncij Santos Abril y Castello je zatem nadaljeval: "V moči posebne oblasti, ki mi jo je podelil sveti oče, dovoljujem zato, da škof Anton Stres prevzame vodstvo škofije v Celju z vsemi pravicami in dolžnostmi, ki iz te službe izhajajo...". Mariborski nadškof in metropolit Franc Kramberger, je zatem škofu Stresu izročil škofovsko palico in ga pospremil na škofovski sedež. S tem je Celje po približno tisoč štiristo letih spet dobilo svojo škofijo in svojega škofa. Slovesnost se je nadaljevala s sveto mašo, ki jo je daroval novi škof ordinarij Anton Stres. Ta je pred blagoslovom omenil tri temeljne drže, iz katerih naj izvira vse prihodnje delovanje škofije: zaupanje, sodelovanje in veselje.

V Novem mestu so slovesnost razglasitve in umestitve novega škofa Andreja Glavana obhajali v soboto, 10. junija. Kar polovica navzočih je ostala zunaj nove stolne cerkve sv. Nikolaja, kjer je slovesnost potekala. Uvodni del je bil podoben kot v Celju, palico pa je škofu Glavanu izročil ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran, ki je tudi pridigal. Pomenljivo je bilo, da so pri prošnjah sodelovali tudi predstavniki hrvaške in romske narodnosti ter Kočevarjev. Tudi prinašanje darov iz treh pokrajin novomeške škofije je bilo simbolno: iz Dolenjske so prinesli lončarski izdelek, vino in pletersko hruško, iz Bele krajine pogačo, pisanice in vino, s Kočevskega pa dar narave in umetniško delo, detajl mozaika p. Rupnika iz Kočevskega Roga. Kruh in vino za evharistijo sta prinesla redovnica in redovnik - sestra noterdamka in frančiškan. Ob koncu svete maše je novi novomeški škof Andrej Glavan dejal: "Prepričan sem, da bo iz tal, ki so bila od Brežic do Kočevskega Roga, od Šentruperta do Bele Krajine tako močno orošena s krvjo mučencev, kot nikjer drugje po Sloveniji, in posvečena s ponižanjem in trpljenjem

Božjega služabnika škofa Antona Vovka, lahko vzklikala nova pomlad verskega življenja in s tem tudi novih duhovnih poklicev! "

PETER ŠTUMPF IMENOVAN ZA ŠKOFA. Papež Benedikt XVI. je na praznik Marije Pomagaj, 24. maja, za novega mariborskega škofa imenoval salezijanca dr. Petra Štumpfa. Novoimenovani škof se je rodil 28. junija 1962 v Murski Soboti, doma pa je iz župnije Beltinci v Prekmurju. Po končani osnovni šoli se je vpisal v Srednjo versko šolo v Želimljem in leta 1983 maturiral na Gimnaziji Poljane v Ljubljani. Že v dijaških letih se je odločil za redovno življenje v salezijanski skupnosti. Po vojaščini in vzgojni praksi v Želimljem se je vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani. Po dveh letih je študij nadaljeval na Salezijanski papeški univerzi v Torinu in ga končal z diplomo iz mariologije. V duhovnika je bil posvečen leta 1990 v Mariboru. Zatem je bil več let kaplan na Rakovniku v Ljubljani in v Sevnici. V tem času je magistriral iz moralne teologije s tezo Mladostniki in zakrament sprave. Od leta 1995 je bil župnik na Igu, nato pa leto dni župnijski upravitelj v Zabukovju nad Sevnico. Tudi župnijo sv. Janeza Boska v Mariboru je vodil le eno leto, saj je bil leta 2000 imenovan za župnika v Veržeju. Poleg pastoralnega dela je nadaljeval s študijem in leta 2002 uspešno zagovarjal doktorsko delo s temo Jožef Klekl starejši kot publicist v prizadevanju za ohranitev katoliške vere v Prekmurju. Od leta 2003 je bil župnik župnije Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani, sočasno pa še dekan dekanije Ljubljana-Vič/Rakovnik.

SPOMINSKA MAŠA V KOČEVSKEM ROGU. Na nedeljo Svete Trojice je bila pri breznu pod Krenom v Kočevskem Rogu že sedemnajstič spominska maša za po vojni pobite nasprotnike komunistične oblasti. Maševal je upokojeni beograjski nadškof Franc Perko. Romarski kraj sredi kočevskih gozdov, ki je lani dobil tudi kapelo z bogato mozaično poslikavo, je tudi letos v spomin na krvavi junij 1945 privabil številne svoje in sorodnike tistih, ki več kot pol stoletja po smrti še nimajo svojega groba. Razumljivo je, da je na vse to v pridigi opozoril tudi nadškof Perko. Vprašal se je, do kdaj bo vladala miselnost komunističnega totalitarizma nad slovenskih narodom. Govoril je o tem, kako je komunistična partija med vojno pripravljena slovenskega naroda za upor zločinsko zlorabila za izvedbo revolucije. Kot je dejal, so se pobiti uprli komunističnemu nasilju in brezboštvu. Spregovoril

je tudi o škofu Rožmanu, o njegovem trpljenju pod nasiljem nemških nacionalistov, ko je bil še doma na Koroškem; o njegovem medvojnem delovanju, ko je reševal življenja mnogih in v izredno težkih razmerah sprejemal odločitve, ki bi najmanj prizadele slovenski narod; o njegovem umiku na Koroško in montiranemu procesu, na katerem je bil obsojen. Po njegovem mnenju bi lahko upravičeno pričakovali, da bo prišlo do revizije sramotne sodbe in da bo dobil grob v domači zemlji. Kot je že običajno, so nekateri novinarji, politični zgodovinarji in dediči revolucije že isti dan raztrgali njegovo pridigo, izbrali posamezne stavke in uprizorili pravo revolucijo. Nekatere oddaje v poznejših dneh so pokazale, da v Sloveniji še dolgo ne bomo sposobni na neobremenjen način spregovoriti o stvareh, ki so se dogajale v času vojne in revolucije ter v letih, ki so sledila. Tudi običajna maša za zločinsko pobite po koncu vojne zadostuje, da se nekomu oglasi vest, drugemu pa pride prav, za oživljanje kulturnega boja. Letos se mnogi niso vključili v dogajanje, saj je pred nami petnajstletnica samostojne Slovenije in praznik vseh, ki smo si prizadevali zanjo.

MITJA RIBIČIČ OSTAJA NEDOLŽEN. Vrhovno državno tožilstvo je aprila vložilo zahtevo za preiskavo zaradi suma kaznivega dejanja hudodelstva zoper civilno prebivalstvo, ki naj bi ga zagrešil Mitja Ribičič. Kriv naj bi bil za pobjo vsaj 217 ljudi. Tožilstvo je tudi predlagalo, naj preiskovalna sodnica oblikuje posebno skupino zgodovinarjev, ki bi raziskali to zadevo. V knjigi zapornikov iz časa po vojni je pri nekaterih imenih pripisano "z glasom majorja Mitje". Po mnenju tožilstva je sokriv smrti tistih civilistov med njimi, ki so bili pozneje pobiti. Preiskovalna sodnica je sredi junija zavrnila zahtevo po preiskavi tega primera. Ribičičev odvetnik pa se je izgovarjal češ, da se je Mitja Ribičič takrat podpisoval s partizanskim imenom Ciril. Primer Mitje Ribičiča ne bi bil nič posebnega, če ne bi bilo v povojnem času leta 1945 in 1946 umorjenih več kot trinajst tisoč ljudi, med katerimi so bili vrnjeni domobranci, Kočevarji, Romi, nemški ujetniki pa tudi številni civilisti med njimi žene in otroci. Družbeno politični delavec Mitja Ribičič, kakor bi rekli v prejšnjem sistemu, ni bil kdor koli. Po vrnitvi iz šolanja v Sovjetski zvezi, kjer je bil od novembra 1944 do aprila 1945, je postal namestnik načelnika OZNE za Slovenijo. Po drugi strani pa za genocid nad slovenskim prebivalstvom po končani vojni še nihče ni odgovarjal.

PAPEŠKI PRIDIGAR V SLOVENIJI. V Stični je bil 7. junija dan duhovniškega posvečenja. Predsednik Slovenske škofovske konference mariborski nadškof Franc Kramberger je nanj povabil papeškega pridigarja, kapucina p. Raniera Cantalamessa, ki že več kot petindvajset let pripravlja adventne in postne nagovore za svetega očeta in rimsko kurijo. Pater Cantalamessa je prišel v Slovenijo že dan pred tem in se ustavil pri kapucinih v Štepanji vasi v Ljubljani, kjer se je srečal s tamkajšnjo skupnostjo in župljani. Naslednji dan mu je v Stični prisluhnilo več kot sedemsto duhovnikov iz vseh slovenskih škofij. Med drugim je dejal, da se ljudje obračajo na duhovnika z najrazličnejšimi prošnjami, v vseh teh prošnjah pa se na nek način skriva želja, da jim duhovniki pomagajo stopiti v stik z Bogom. Zato naj bo duhovnik vedno predan Bogu, ki je ljubezen.

NOVI KORAKI NA POTI K EVRU. Mesec junij je bil odločilen za to, da bo Slovenija 1. januarja 2007 lahko prevzela skupni evropski denar – evro. Potem ko so pripravljenost naše države na ta korak maja ocenili v Evropski centralni banki in Evropski komisiji, so tudi finančni ministri držav Evropske zveze 7. junija podprli Slovenijo na tej poti. Sredi meseca junija je to storila velika večina v evropskem parlamentu, dan zatem pa še predsedniki vlad držav članic evropske povezave. Prihodnji mesec se bodo znova sestali finančni ministri in določili menjalno razmerje med tolarjem in evrom ter sprejeli druga potrebna prava določila za prevzem evra. Slovenija bo tako z novim letom trinajsta država, ki je prevzela skupni evropski denar. Predsednik vlade Janez Janša je ob tem dejal, da je vstop v evroobmočje za državo največji dosežek po vstopu v povezavo 1. maja 2004.

USTAVITE SVET - MUNDIAL JE TU. Tak je naslov zajetne knjige, ki jo je napisal operni pevec in novinar Juan (Janez) Vasle in je izšla pred začetkom svetovnega prvenstva v nogometu v Nemčiji. Vasletova knjiga je Sloveniji, ki se ni uvrstila na to prvenstvo, lahko v tolažbo. Po drugi strani pa ljubiteljem in tudi drugim prinaša bogat pregled poteka sedemnajstih svetovnih prvenstev, nekaj statističnih podatkov, izjave sodelujočih, anekdote. To je prva tovrstna knjiga v Sloveniji. Vasle je gradivo zanjo zbiral že pred desetletji v Argentini, kjer je bil rojen, pisal pa jo je zadnja štiri leta.

Tone Gorjup, Ljubljana

NAGRADNI NATEČAJ

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu objavlja **NAGRADNI NATEČAJ** za **diplomska, magistrska in doktorska dela na temi:**

A: Slovenci v zamejstvu, B: Slovenci v izseljenstvu.

Namen natečaja je spodbujanje in nagrajevanje raziskovalne dejavnosti dodiplomskih in podiplomskih študentov na področju zamejske in izseljenske tematike in s tem krepitev zavesti o njeni pomembnosti za ohranjanje slovenske identitete v matični domovini in zunaj njenih meja.

Na nagradni natečaj se lahko prijavijo kandidatke in kandidati iz Republike Slovenije in tujine. Predmet nagradnega natečaja so uspešno zagovarjana diplomska, magistrska in doktorska dela na kateri koli univerzi v Sloveniji ali zunaj nje, ki obravnavajo tematike slovenskih manjšin v sosednjih državah ter slovenskih izseljencev.

Na natečaj Urada lahko kandidirajo tudi dela, ki kandidirajo na drugih podobnih natečajih. Upoštevana bodo dela, zagovarjana v obdobju od 1.11.2005 do 31.10.2006.

Nagrajena bodo tri dela za področje zamejstva in tri dela za področje izseljenstva, in sicer prvi nagradi za vsako od področij v višini 170.000 SIT ter po dve nagradi v višini 130.000 SIT. Na predlog strokovne komisije se Urad lahko odloči tudi o večjem številu nagrad v eni od kategorij, vendar skupno število nagrad ne sme presegati skupnega števila razpisanih nagrad (6) in fonda 860.000 SIT. Vsote so v neto zneskih.

Najboljša dela bodo na željo nagrajencev prejela tudi priporočilo Urada za objavo. Strokovna komisija bo ocenjevala diplomska, magistrska in doktorska dela z različnih področij na temo slovenskega izseljenstva oziroma slovenskih manjšin v sosednjih državah. Pri tem bo upoštevala naslednje osnovne kriterije: izvirnost teme - pristopa, uporabnost v smislu ohranjanja slovenske identitete zunaj meja Republike Slovenije in povezanosti z njo, strokovnost in zahtevnost dela. Sodelovanje naloge na nagradnem natečaju se šteje kot soglasje avtorja, da se prispelo delo obdrži v arhivu Urada.

Način in rok prijave na natečaj

Kandidati naj na naslov *Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Železna cesta 14, 1000 Ljubljana* s pripisom »ZA NAGRADNI NATEČAJ« pošljejo ali dostavijo en vezan izvod svojega dela, potrdilo o uspešno opravljenem zagovoru

diplomskega, magistrskega ali doktorskega dela z razvidnim datumom zagovora, kratko mnenje oziroma priporočilo slovenske organizacije ali društva v zamejstvu in po svetu (ki je ustrezno glede na tematiko dela) za kandidacijo na nagradnem natečaju ter kratek življenjepis z osebnimi podatki in kontaktnim (tudi elektronskim) naslovom.

Strokovna komisija bo dela sprejemala do vključno 18. novembra 2006, rezultati natečaja pa bodo znani predvidoma do konca marca 2007. Svečana podelitev nagrad bo sledila predvidoma v spomladi leta 2007.

Dodatne informacije na tel. 01 430 28 11 (vsak delavnik med 9. in 15. uro). Ljubljana, 26.05.2006

Zorko Pelikan, državni sekretar

Novi radio Potepuh

Spoštovani!

Prijazno bi vas radi obvestili, da smo 22. maja 2006 pričeli z poizkusnim oddajanjem NOVEGA, TURISTIČNEGA RADIA POTEPUH. Obiščete in poslušate nas lahko na spletni strani:

www.potepuh.com

Naš studio se sicer nahaja na Bledu, vendar smo z oddajanjem preko interneta slišni po vsem svetu. Program bo v večini povezan s turizmom - od kratkih obvestil in informacij o dogodkih, oz. prireditvah, predstavitvenih oddajah, javljanjih iz turističnih destinacij v Sloveniji in svetu, do razvedrilnih oddaj. Radi bi posredovali čim večje število informacij o zanimivostih v posameznih krajih Slovenije, ki kljub svoji majhnosti v sebi skriva tisočero lepot in s tem poslušalcem omogočili, da se lažje odločijo, kam na potep, izlet ali dopust. Naša velika želja je povezava s slovenskimi društvi in Slovenci po svetu, da jim omogočimo stik z domovino in dogodki v njej. Pripravljali bomo oddaje, ki bodo namenjene zdomcem in njihovim dragim v Sloveniji, jih popestrili z zabavno in domačo slovensko glasbo. Seveda pa ne bo manjkalo veliko dobre glasbe - potrudili se bomo, da zadovoljimo prav vse glasbene okuse, zato bomo v večernih urah nagajivi, zabavni, romantični... Veselilo bi nas, če se odločite za sodelovanje z nami in vas naprošamo, da nam posredujete odgovor. Lep pozdrav!

Veronika Benedičič - vodja trženja

Turistični radio Potepuh e-pošta:

veronika.radio.potepuh@gmail.com

ali: **veronika.benedicic@potepuh.com**

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO BOX 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: 02 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

V MAJU, MESECU ŠMARNIC, smo se znova priporočili v varstvo Materi Mariji, spoznavali zglede in sledi slovenskih mučencev, ki so umrli za vero in resnico. »*S teboj, Mati Marija*« je škofovsko geslo novega mariborskega pomožnega škofa dr. Petra Štumfa SDB in naj bo prav tako naše življenjsko vodilo v naslednjih dneh, ki jih preživimo v Božjo slavo.

Konec zadnjega tedna v maju sta nas obiskala p. Niko Žvokelj, ki je sedaj župnik v Strunjanu, in g. Zorko Bajc, župnik v Piranu. Pater Niko je bil vesel starih znancev, g. Zorko je spoznal nove.

V nedeljo smo praznovali Gospodov vnebohod. Gospod Zorko je vodil bogoslužje v soboto zvečer, p. Darko dopoldansko družinsko sv. mašo, ki je v angleščini - vsako četrto nedeljo v mesecu, p. Niko popoldne v Figtreeju. V Merrylandsu smo obema izrekli dobrodošlico pri sv. maši, pozdravil ju je p. Darko, ministranta Veronika in Brendan sta jima izročila šopka cvetja, p. Niko se je zahvalil v imenu obeh.

Po kosilu na Slovenskem društvu smo se odpeljali v Figtree, uživali ob lepem razgledu na morje in na Wollongong (pri Bulliju). »Uh, kakšne strmine!« pomisliš, ko se prvič pelješ po ovinkih proti Bulliju. »Vidiš, takole se Avstralci čudijo in križajo, ko se peljejo po slovenskih cestah!« nam pojasni p. Niko. Vozil je Toni Šajn. V Figtreeju je gosta pozdravil Ivan Rudolf in jima izročil popotnico – »zdravilne kapljice«, kot temu pravimo, ker sedaj ni tistega letnega časa, v katerem rastejo in cvetijo rože.« - P. Niko je v homiliji razmišljal o gnezdu, ki ga zapustimo in gremo

naprej. Jezus je šel k Očetu – zapustil je gnezdo, ko je postal človek, in sedaj, ko se je dvignil v nebo. Tudi mi zapuščamo gnezda, da si ustvarimo nova gnezda in zaživimo novo življenje, dokler se ne snidemo doma pri Očetu v nebesih.

(Škoda, da nas v Figtreeju ni bilo kaj več, samo 40, čeprav sem prej poklical, da sem uredil za večerjo in smo se zmenili še za objavo na radiu v Wollongongu. Naši patri, duhovniki oziroma škofje namreč ne pridejo vsako leto iz domovine med nas).

Gospod Zorko Bajc je mojster fotografije, pripravil je že več razstav, njegove fotografije najdete tudi v Ognjišču in drugem verskem tisku, sedaj tudi v Mislih. V soboto popoldne, ko smo se vračali z obiska in kosila pri Tonetu in Anici Konda, smo si ogledali Feathersdale. V nedeljo zvečer, ko smo prišli iz Figtreeja, smo šli naslednja trojka

Pater Darko, Tone in Anica Konda,
 ter p. Valerijan in p. Niko.

– p. Valerijan, Zorko in jaz, p. Darko kot šofer, v večerni Sydney. Zorko je posnel čudovite motive sydneyjske opere in Harbour Bridgea. V centru mesta je bilo prav mirno. »Neverjetno, še v Rimu ni tako,« pravi g. Zorko, ki je dve leti študiral tam na papeški univerzi Gregoriani.

Hvala v imenu obeh tudi za skupne trenutke z Vami, kolikor smo se videli!

Letos imamo prvič v naši cerkvi in občestvu junijsko pobožnost v čast Srcu Jezusovemu – vrtnice, kakor smo imeli v maju šmarnice – vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo pri sv. mašah. Letos je 150 let, odkar je papež bl. Pij IX. vpeljal praznik Srca Jezusovega. Slovenski škofje so nas pred leti povabili, da spet obnovimo posvetitev Srcu Jezusovemu in Srcu Marijinemu. Že sedaj molimo v ta namen in za naš slovenski narod.

NAPOVEDNI KOLEDAR

V JUNIJU, JULIJU IN AVGUSTU SO VEČERNE MAŠE MED TEDNOM OB 6.00 – le ob četrkih je ob 10.30, pred sv. mašo je srečanje molitvene skupine.

NEDELJA, 18.6.2006: SVETO REŠNJE TELO IN KRI: Po sv. maši telovska procesija.

SOBOTA, 24.06.2006: Ob 4.00 popoldne bo na Slovenskem društvu Sydney na dvorišču blagoslovljena nova kapelica ob 15. obletnici samostojne Slovenije.

Ob 6.00 zvečer bo pri nas v Merrylandsu sv. maša za domovino.

NEDELJA, 25.6.2006: NEDELJA SRCA JEZUSOVEGA – DAN DRŽAVNOSTI

Ob 9.30 bo družinska sv. maša in slovesnost prvega sv. obhajila, ki ga bodo prejeli štirje otroci. Vabljeni k slovesnosti v čim večjem številu.

ČETRTEK, 29.6.2006: SV. PETER IN PAVEL, slovesni praznik. Praznična sv. maša bo ob 10.30 dopoldne, pred mašo običajno srečanje molitvene skupine. – Večerje maše NI!

FIGTREE – WOLLONGONG

Sv. maša je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 11. in 25.06., 9. in 23.07. ter 13.08. Na četrto nedeljo v avgustu (27.8.) v Figtreeju ne bo maše, ker se bomo udeležili maše narodov, ki bo letos v regiji Illawarra – ob 2.00 popoldne v stolnici sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu.

CANBERRA:

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 18.06., 16.07., 20.08.

NEWCASTLE:

Sv. maša bo spet 30.07. ob 6.00 zvečer, naslednja pa 29.10. ob isti uri.

ZLATA OBALA IN SONČNA OBALA – GOLD COAST & SUNSHINE COAST

Sv. maše bodo: v soboto, 1.07., ob 7.30 v Surfers Paradise, v nedeljo, 2.07., pa ob 10.30 na Planinki in popoldne ob 5.00 v Buderimu. Maševal bo p. Darko. Rojaki, obvestite se med seboj in obvestite tudi bolne in ostarele, da jih obiščemo!

Pri sveti maši v Figtree.

Pater VALERIJAN odhaja na duhovne vaje v St. Joseph's Spirituality Centre v Baulkham Hills NSW od 25. do 30.06., v četrtek, 6.07., popoldne pa bo poletel na dopust v Slovenijo po štirih letih. Med nas se vrne 23.08. Vreme doma v Sloveniji ne kaže najbolje, nekdo od rojakov je nedavno dejal, da je takšno, kot pri nas sedaj v Avstraliji, dež, mraz in nizke temperature. No, sončnih dni imamo vseeno veliko, toplota je držala dolgo v jesenskih dneh. V velikonočnem času smo veliko molili za potreben dež in ga tudi izprosili. Sedaj pa molimo za lepo vreme in

toplo, vroče poletje v Sloveniji, saj se še veliko ljudi odpravlja domov, nekateri so pa že doma v Sloveniji. Vsem pošiljamo pozdravček in vrnite se med nas živi in zdravi!

KRSTI:

JORJA KAY GLUŠIČ, Guildford NSW, rojena 19.12.2005. Oče: Paul Glušič, mati Natalie Heys. Botri so bili Andrej Glušič ter Matthew in Kelly Heys. – Sv. Rafael, Merrylands, 6.5.2006.

MATTHEW ALEXANDER SLATINŠEK, Lansvale NSW, rojen 30.01.2006. Oče Richard Slatinšek, mati Evelyn, rojena Brec. Botra sta bila Mark Slatinšek in Teresa Knita. – Sv. Rafael, Merrylands, 28.05.2006.

POROKA:

RUDI ČRNCEC, Dulwich Hill, NSW, sin Jožefa in Erne, rojene Črnčic, rojen v Penrithu, krščen pri sv. Rafaelu v Merrylandsu, in TANYA ANDREJAŠ, Marailya NSW, hči Jožeta in Andrejke, rojene Sodja, rojena v Westmeadu, krščena pri sv. Rafaelu. Poročna maša je bila pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu na nedeljo Svete Trojice, 11.06.2006. Priči sta bila Benjamin Lynch in Natalie Andrejaš. – Čestitamo in jima želimo obilo Božjega blagoslova!

Julie Brcar je v maju začela postulat pri sestrah redovnicah na Mt. Schoenstadt - Valendar v Nemčiji. Natalie Brcar je 16.05.2006 diplomirala iz arhitekture. Michelle Brcar Dobaj je 20.05. rodila sina Thomasa.

Vsem trem naše čestitke in vse dobro!

NAŠI POKOJNI:

Dne 7.05.2006 zjutraj je v bolnišnici v Canberri ACT umrl **SLAVKO – STANISLAV (STAN) HRAST**. Rodil se je 5.02.1922 v Borjani staršema Alojzu in Tereziji kot najstarejši od treh otrok. Vojaški rok je služil v italijanski vojski. Dne 17.06.1950 se je v begunskem taborišču v Neaplju poročil z Marijo Stres. V Avstralijo sta prišla 25.04.1951 in si ustvarila družino in dom v Wentworthvillu. Slavko je delal na Warragamba Dam, na vodovodni upravi in v projektu Sisalkraft. Poleg žene Marije zapušča sina Andreja, hčerko Heleno ter njuni družini v Canberri, svojo sestro Rafaelo, ki živi v Trstu, in brata Alojza z družino v Wentworthvillu. Oba z ženo sta redno prihajala k nedeljski sv. maši in k zakramentom, prav tako Lojzetova družina. Oba, Slavko in Lojze, ter njuni družini so radi pomagali s prostovoljnim delom v našem verskem in kulturnem središču, zlasti še pri gradnji cerkve in dvorane. To je p. Valerijan še posebej poudaril in se zahvalil v homiliji pri pogrebni sv. maši, ki smo jo obhajali v Merrylandsu pri sv. Rafaelu 10.05.2006. Po sv. maši se mu je v imenu družine in prijateljev zahvalil sin Andrej. Slavko je pokopan na

slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

Dne 17.05.2006 je v Braeside Fairfield Hospic umrl **FRANK (Frenk) VALENCIČ**. Rojen je bil 19.04.1939 v Merečah pri Ilirski Bistrici, v Avstralijo je prišel 1959. leta. Nekaj časa je delal v Snowy Mountains, potem pa dolga leta v Sydneyu kot kuhar in šef kuhinje. Bil je član balinarske ekipe pri klubu Panthers Triglav v St. John's Parku. Več let je bolehal za rakom. Zapušča ženo Heleno, rojeno Prosič, sina Johna, hčerki Margaret in Tanyo, vnukinjo Zoe in vnuka Aidena, v Sloveniji pa sestro in brata. Sestra Emilija, poročena Loca, ki je tudi živela v Avstraliji, je že pokojna. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri sv. Rafaelu v Merrylandsu 22.05.2006, nato je bil upepeljen v Leppingtonu.

V soboto, 20.05.2006, je umrl v St. George bolnišnici v Sydneyu **ALOJZ SEVNIK**, star okrog 70 let. Zadnja leta sta živela z ženo Wendy, ki je Avstralka, v Caravan Parku v Batman's Bay-u, NSW. Alojz je bil po rodu iz vasi Rodica pri Domžalah (župnija Jarše). V Avstralijo je prišel pred približno 45 leti. Zapušča ženo, sina in hčerko. Več let je bil zaposlen v tovarni pohištva, zadnja leta pred upokojitvijo pa v tamkajšnji mlekarni. -Poslovilni obred so opravili kapeli v Broulee-ju pri Batman's Bay-u 23.05.2006, kjer je bil potem upepeljen.

V torek, 23.05.2006, dopoldne je doma na vrtu nenadoma umrl **BORIS TOPOLOVEC**. Zadela ga je kap. Dan pred smrtjo sta bila oba z ženo še pri pogrebnih sv. maši za + Franka Valenciča in prejela obhajilo. Boris je bil rojen 26.04.1933 v Kapelah pri Brežicah. Izučil se je za mizarja. V Avstralijo je prišel leta 1959 in še isto leto se je v Ashburyju poročil z Antonijo Skala iz Semiča. Delal je kot mizar in gradbenik do upokojitve. Bil je dober mož in oče, rad je imel svoje najdražje in oni njega. Poleg žene Antonije zapušča sina Borisa z ženo Ireno, rojeno Kobal, vnukinji Alayno in Karino. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri sv. Rafaelu 26.05.2006 in se od njega poslovili na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

Dne 16.05.2006 je v Orange, NSW, umrl **SLAVKO VAUPOTIČ**. Rojen je bil 20.05.1936 v Ormožu. V Avstralijo je prišel leta 1967. Najprej je bil zaposlen kot avtoklepar pri Fordu v Wollongongu. Po nekaj letih je odprl svojo delavnico »Stan's Smash Repairs« v Primbee in je bil eden najboljših avtokleparjev in avtoličarjev v Wollongongu in okolici. Imel je veliko prijateljev. Leta 1985 se je vrnil v domovino, da bi nadaljeval svoje delo v Sloveniji, vendar mu ni uspelo. Vrnil se je v Avstralijo in se naselil v Orange-u, kjer sta s sinom Slavkom ponovno odprla delavnico. - Zadnja leta je bolehal. Slavko je bil dejaven član slovenske skupnosti ter ustanovni in doživljenjski član kluba Planica v Wollongongu. Zapušča sina Slavka in hčerko Anico z družinama, v Sloveniji dva brata in sestro Marijo, vnuke in vnukinji. Pogrebne molitve je imel

19.05.2006 v Memorial Chapel v Orange-u tamkajšnji duhovnik, navzočih je bilo veliko naših rojakov in prijateljev iz Wollongonga in okolice. Nato je bil pokojnik upepeljen.

Med 12. in 26.05.2006 je doma v Thirroul-u NSW, umrla **VERA ŠKVORC, rojena MRAVLJAK**. Našli so jo mrtvo v stanovanju. Rojena je bila 14.02.1939 v vasi Bistriški jarek pri Muti, v župniji sv. Primož na Pohorju. Poročila se je z Milanom Škvorcem, ki je bil doma iz Dolnjega Mihajlovca pri Čakovcu. V Avstralijo je prišla leta 1960. Delala je v kemični čistilnici in nazadnje doma kot gospodinja. Oba sta dolgo bolehalo. Mož Milan je umrl 11.1.2006, star 81 let. Otrok nista imela. Vera zapušča

sestre Gretko, Vikico in Tončko v domovini. Pogrebne molitve smo opravili v kapeli pogrebnega zavoda Parsons v Wollongongu v torek, 6.06.2006, nato je bila upepeljena.

V petek, 2.06.2006, je v bolnišnici Nerindah v Wahroongi NSW umrl **MIRO REBULA**, ki je živel v Eppingu. Rojen je bil 28.10.1928 v Markovščini. Doma se je izučil za kovača, v Avstraliji pa je delal v Snowyju in pri vodni upravi v Warragambi. Pokojnik zapušča sestro Danico v Trstu. Žena mu je umrla že pred leti.

Pogrebni obred je bil v Castlebrooku v sredo, 7.06.2006, nato je bil upepeljen.

p. Darko in p. Valerijan

IZ KLUBA PANTHERS TRIGLAV

piše Martha Magajna

KAJ JE NOVEGA V KLUBU PANTHERS TRIGLAV? SPET SMO SI OGLEDALI KOŠČEK AVSTRALIJE.

Z našimi navdušenimi izletniki smo si tokrat ogledali obalo proti Wollongongu in še malo dalje. Po narodnem parku smo se pripeljali do novega dela obalne ceste, ki se od parka proti Wollongongu vije po mostu ob obali in nudi čudovit pogled na morje. Veliko jih je bilo med nami, ki še niso videli Nan Tien Temple, za katerega pravijo, da je največji kitajski tempelj na južni polobli. Ogledali smo si veliko zanimivih stvari v svetišču in okoli njega.

Po dobrem kosilu v klubu v Wollongongu smo obiskali še Kyamo, kjer smo se prerivali z japonskimi turisti pri ogledu slovite luknje v obali, skozi katero se ob vsakem

Pod stopnicami templja.

novem valu dvigne nov vodni steber, vendar nas je močni veter kmalu pregnal nazaj v avtobus in domov. Naš naslednji izlet bo sredi zime v mesto Gosford. Ker bo preveč hladno, da bi občudovali naravo, si bomo ogledali predstavo ali "show" v klubu in tudi tam ostali na kosilu.

SLOVO OD PRIJATELJA

Vse več je tudi žalostnih novic. Ta mesec smo se poslovili od dobrega člana, prijatelja, balinarja in tudi odbornika našega kluba, **FRANCA VALENČIČA**, ki ga je ugrabila zahrbtna bolezen - rak. Poleg žene Helene, hčerk Tanje in Margaret in sina Johnnyja žalujejo za njim tudi vnuki in prijatelji, s katerimi je toliko let delil veselje in težave v našem klubu.

Predsednik kluba Peter Kropce se poslavlja od Franca Valenčiča.

Karlo Lenarčič ter Stana in Ciril Vatovec.

Toni Šuštar in Lojze Magajna.

BALINARJI

Koncem meseca maja sta s pokroviteljstvom tekmovanja praznovala rojstni dan predsednik balinarske skupine Triglav, Toni Šuštar in trener Lojze Magajna. Dobra navada, da balinarji praznujejo rojstne dneve s prijatelji

na baliniščih, pripelje na balinišča Triglava člane celo iz Wollongonga.

Stana in Ciril Vatovec sta praznovala rojstni dan skupaj s Karlom Lenarčičem v začetku junija. Balinarji želimo vsem še mnogo zdravih in srečnih let.

PRIZNANJA SLOVENCEV LETA 2006 ZA NSW - SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2006

V klubu Panthers St. Johns Park-Triglav podeljujejo vsako leto od leta 2001 dalje ob praznovanju dneva državnosti in neodvisnosti Republike Slovenije priznanja posameznim Slovincem iz NSW za njihove zasluge in delo v slovenski skupnosti. V nedeljo, 18. junija 2006, so bila podeljena priznanja sledečim: **LOJZE MAGAJNA** - priznanje za avstralsko-slovenske dosežke na področju športa in kulture v NSW; **MIHAELA ŠUŠTERŠIČ** - posebno priznanje za življenjsko delo na polju slovenske kulture in dediščine v NSW; **IVAN KLOPČIČ** - najzaslužnejši starejši Slovenec leta v NSW; **MIRA SMRDEL** - najzaslužnejša slovenska prostovoljna delavka leta v NSW; **IVAN RUDOLF** - najzaslužnejši slovenski prostovoljni delavec leta v NSW; **NATALIE BRCAR** - najzaslužnejša slovenska študentka leta v NSW. Čestitamo!

Poleg priznanj tudi finančna pomoč

Klub Triglav Panthers je ob prireditvi praznovanja slovenskega državnega praznika in podelitvi priznanj zaslužnim rojakom za njihovo nesebično delo v slovenski skupnosti podelil tudi denarno pomoč dvema zaslužnima slovenskima organizacijama.

Historični arhiv za slovenske Avstralce (HASA-NSW), ki nima lastnih dohodkov in je odvisen od pomoči društev in posameznikov, je od kluba Triglav Panthers prejel ček v vrednosti dva tisoč dolarjev, kot pomoč za nadaljno arhivsko delovanje.

HASA je poleg tega prejel tudi 150 dolarjev od Slovenskega društva »Tivoli«, Newcastle, kar je vsekakor pohvalno za tako majhno skupino, ker društvo nima lastnih prostorov in je večina članov

starih čez 75 let.

V imenu HASA se iskreno zahvaljujem klubu Triglav Panthers in društvu Tivoli, Newcastle, za finančno pomoč. Istočasno čestitamo vsem dobitnikom priznanj, posebej še res zaslužni sodelavki pri HASA, Mihelci Šušteršič.

Triglav Panthers je istočasno daroval Slomškovi šoli v Merrylandsu štiri tisoč dolarjev.

Čeprav vedno slišimo, da Triglav ni več slovenski klub, je vendar zanimivo in pohvalno, da klub Panthers Triglav ne samo, da podpira slovensko dejavnost v klubu samem, temveč tudi finančno podpira druge slovenske organizacije. Hvala, Triglav Panthers!

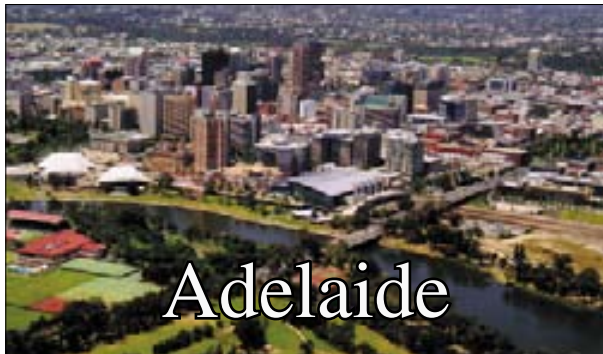
Marija Grosman, tajnica HASA - NSW

Iz Albion Parka v NSW smo dobili veselo sporočilo, da se je 14. januarja letos poročila v cerkvi sv. Pavla v Miami **MICHELLE VRH**, hčerka Stanka in Nadie Vrh. Njen izbranec je **STEVEN LONTON**, ki je zaposlen v mornarici. V mladostnih letih je bil tudi Michellin oče Stanko mornar Piranske plovbe, ki pa je po srečanju z Nadio Baša iz Wollongonga pristal na avstralskem kopnem. Njun sin Alan pa po končani univerzi živi in dela v Canberri. Stanko in Nadia sta odšla na dopust v Slovenijo in tam bosta ta mesec pričakala novoporočenca Michelle in Stevena, ponosna, da jima pokažeta lepo Slovenijo in dediščino svojih korenin. Čestitke Michelle in Stevenu in dobre želje vsej Vrhovi družini ter veliko lepih doživetij v Sloveniji! Michelle pa veliko veselja pri poučevanju mladega rodu, saj je dobila delo na katoliški šoli v Corrimal.

V nedeljo, 18. junija, so imeli telovsko procesijo v Merrylandsu. Od leve na desno: Toni Šajn, Veronika Konda, Brendan Tumlos, p. Darko Žnidaršič in p. Valerijan Jenko. Zadaj nosača bander: Herman Šarkan (Marija Pomagaj) in Mirko Godec (Svetogorska Mati Božja) .

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

MARIJIN MESEC MAJ je za nami in tudi šmarnična razmišljanja o slovenskih mučencih iz druge svetovne vojne in po vojni.

Na drugo nedeljo v maju smo praznovali materinski dan. Pri sveti maši smo molili za žive in pokojne matere, ki so nam dale življenje, posredovale vero in nas učile slovenske besede. Po končani maši je bil kratek program, ki ga je pripravila gospa Stanka Sintič in v katerem so se mladi predstavili s kratko enodejanko v angleščini, igrico Sirota. Rosemary Poklar je povedala o materi, Stanka pa je prebrala sestavek, pogovor - dialog med nerojenim otrokom in materjo, o velikem veselju družine, ki pričakuje novorojenčka. Tudi klasične glasbe ni manjkalo: Davor je v čast materam zaigral na klarinet. Nato smo se preselili v dvorano, kjer smo bili vsi pogoščeni s torto, kavo ali čajem. Cerkev je bila letos za materinski dan polna, kakor za veliko noč. Škoda, da vseh teh mladih ni pogosteje v cerkvi, ob nedeljah med letom...

Na tretjo nedeljo v maju smo se udeležili marijanske procesije, ki je bila do letošnjega leta na prvo nedeljo v maju. Geslo letošnjega shoda je bilo: »Marija, ki ljubi«. Zbralo se je lepo število vernikov, vedno več je azijskih obrazov. Nekatere župnije ne bi ne imele brez njih nobenega

Program mladih za materinski dan.

zastopnika. Od zbirnega prostora do oltarja smo med procesijo molili rožni venec v različnih jezikih. Letos je bil poudarek na rožnem vencu. Ob poti, kjer je šla procesija, je bilo sedem malih skupin

Slovenske udeležence marijanske procesije vodi bandera Marije Pomagaj.

Nikoli naj ne zbledi spomin na mamo.

izseljenskih skupnostih, kjer so mladi predstavili skrivnosti rožnega venca od spočetja do križanja na Kalvariji. Organizatorji se trudijo, da bi s svojo domiselnostjo privabili k sodelovanju čim več vernikov. Vedno več je tudi afriških skupin, ki s svojo kulturo doprinesejo veliko lepega, posebno s svojo pesmijo in plesi, kar je za nas bele nekaj nenavadnega. Letos je prvič v 26-tih letih, odkar sem v Adelaidi, za to priliko nebo malo rosilo. Zaradi rahlega dežja ni bilo pridige. Glasba je bila pa izredno lepa in mladi, ki so peli, posebno duet, smo vsi občudovali. Želel bi, da bi jih kdaj povabili v našo cerkev, da bi pri nas zapeli med mašo... Naša skupnost je bila lepo zastopana, tudi narodne noše so bile tam, vendar so sedaj že kar redkost na procesiji. Včasih je bilo v vsaki izseljenski skupnosti veliko narodnih noš, sedaj smo še mi, Slovenci, pa Hrvatje, Litvanci; največ pa je še vedno Vietnamcev. Verjetno bodo Vietnamci najbolj dolgo držali tradicijo. Hvala vsem, rojakom, ki se leto za letom udeležujete procesije in poskrbite, da ja naša bandera vedno prisotna in vodi našo skupnost. Upajmo, da bo drugo leto vreme bolj naklonjeno.

Našo slovensko skupnost so zapustili:

Decembra 2005 je umrla **ROZINA ŠTEMBERGER rojena HRVATIN**. Rojena je bila 21.04.1920 v Pavlici pri Ilirski Bistrici. Poročila se je z Bertom na Reki in v zakonu sta bila rojena sin Malcom ter hčerka Silvana. Leta 1967 sta emigrirala v Avstralijo in se naselila v Glenelgu. Zadnja leta je bila Rozina bolna in je živela v domu za starejše. Dne 13. decembra 2005 so jo pokopali na pokopališču Centennial Park. Rozina in

mož Berto sta, dokler sta bila zdrava, prihajala k slovenski maši, ko pa mož ni več vozil, je bila pot brez avta ovira. Pokojna zapušča moža, sina in hčerko z družinama in brata Lazeta z družino.

Dne 12. junija 2006 je v bolnišnici Royal Adelaide Hospital umrl **LOJZE SIMČIČ**. Pokojni se je rodil 28.04.1934 v Zabičah pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišel leta 1957. Pokopan je bil 16. junija 2006 na pokopališču Centennial Park. Zapušča ženo in otroke, v Melbournu pa sestro Fanico Namar z družino in prijatelje ter vaščane, ki so prišli na pogreb. Pokojne priporočamo v molitev, svojcem pa izrekamo sožalje!

p. Janez

V RENMARKU SE JE POSLOVIL FRANC KOMAR

Sporočam vam, da je 31. marca 2006 po dveh in pol letih dolgi bolezni – rakom, v bolnišnici umrl **FRANC KOMAR**. Rojen je bil 7.11.1943 v Šmartnem ob Dreni. V Avstralijo je prišel preko Avstrije leta 1966. Franc zapušča ženo Frančiško in dva sinova, štiri vnučke in sestro v Sloveniji. Avstralski duhovnik ga je obiskal nekaj dni pred smrtjo. Pogrebne maše in slovesa na pokopališču se je udeležilo tudi veliko prijateljev iz Adelaide. V prerani grob smo ga položili 5. aprila 2006, na pokopališču v Renmarku, kjer je živel 34 let. Ob odprtem grobu smo mu zapeli v slovo 'Gozdič je že zelen'. Naj mu bo lahka avstralska zemlja.

Milan Prešeren, Renmark SA

V PERTHU JE UMRL ANTON (NINO) SAMSA

Moje ime je Livio Samsa. Doma sem iz Pivke - St. Peter na Krasu. Moj najboljši prijatelj v Melbournu, Dušan Jenko, mi je uredil, da sedaj redno prejemam Misli.

Želel bi povedati ljudem, ki berejo Misli in so mojega brata **ANTONA (NINA) SAMSA** tudi dobro poznali, da je 29. maja 2006 umrl v Perthu. Rojen je bil 07.07.1932 v vasi Hrastje pri Pivki. V Avstralijo je prišel 14. januarja 1954. Mnogo let je živel v Melbournu, kjer je tudi zelo rad slikal. Slikal je vedno za naše slovenske družine (za darila ob rojstvih, krstih, porokah) in mlada dekleta in fante na slovenskih plesih.

Tudi jaz živim v Perthu in sem zadnji iz naše družine, vsi drugi so že pokojni. Nikoli nisem bil poročen in zelo pogrešam pokojnega brata.

Naj počiva v Božjem miru!

Pozdrave vsem in naj bo Bog z Vami!

Livio Samsa, Tuart Hill WA

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
Sts. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

VSE, KAR SMO NAPOVEDALI v majskih Mislih o naših prihodnjih praznovanjih, smo uresničili v veliko veselje in zadovoljstvo vseh, ki ste se udeležili vseh teh naših srečanj, svetih maš in drugih dogodkov. Na tretjo nedeljo v maju je p. Niko, navdušen motorist, blagoslovil motoriste in motorje. Na tretjo nedeljo v juniju pa smo družinskemu kosilu pridružili **praznovanje avstralske Martinove nedelje**. Stojan in Vera Brne sta naredila kranjske klobase in s sodelavci skuhala odlično kosilo ter vse to podarila cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda, katerih praznik bomo obhajali 5. julija, žegnanje pa na prvo nedeljo v juliju. Darko Postružin je organiziral martinovanje in privabil kar nekaj naših pridelovalcev vina. Tako smo res imeli pravo martinovanje, saj je bilo na kosilu okrog 150 ljudi in živahno je bilo ob mizah,

kjer so se ponujale steklenice dobre kapljice. Lenti Lenko, ki se je koncem maja vrnil iz enoletnega bivanja v Sloveniji domov, je raztegnil harmoniko in pesem je odmevala kot po slovenskih goricah. Več o tem vam brez besed povedo fotografije, ki jih objavljamo. **Vino, ki ga je bilo več, kakor le za pokušino, so pridelali:**

Darko Postružin, Peter Belec, Darry Maddison, Janez Kohek, Ivan Šestan, Ivan Horvat, Viktor Matičič, Lojze Jakša in Maks Korže. Franc Vogrin pa je v Templestowe pridelal pravo slovensko izabelo, ki jo je sprešal Darko Postružin in je dozorela v cvičku podobno vino, vsaj po barvi. Na dobro pokušino je bilo 16 različnih vrst vina.

Vsem pridelovalcem vina se zahvaljujemo, da so delili z nami sad trte in dela človeških rok. Tako smo še bolj spoznali resničnost pesmi: Saj lepše rož'ce nima svet, kot je ta vinska trta: Pozimi spi, spomlad' cveti, jesen nam vince daje! Darku Postružinu, uradno priznanemu ocenjevalcu vin, hvala za izredno uspelo prvo martinovanje v Kew. Zdaj sem še bolj vesel Dolenjec!

Isto nedeljo je imela svoje **letno skupščino tudi slovenska sekcija radia 3 ZZZ**, ki oddaja vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer na frekvenci FM 92.3. Voditeljica Metka Lenarčič s sodelavci je bila zelo zadovoljna s sestankom, saj se ga je udeležilo okrog 50 rojakov (**fotografija desno in na strani 26**).

Bližina praznika naših zavetnikov mi

vedno daje priložnost za posebno pismo rojakom in vsem prijateljem naše skupnosti v Viktoriji in na Tasmaniji. Tam se bolj razpišem, tukaj pa naj bo samo nekaj glavnih povzetkov napovedi dogodkov.

V nedeljo, 25. junija 2006, bomo imeli telovsko procesijo in proslavili tudi 15. obletnico slovenske državnosti. To bo tudi del našega skupnega praznovanja 15. obletnice državnosti naše domovine Slovenije. Veseli smo, da pri tem sodelujejo vsa slovenska društva: SD Melbourne, SD Ivan Cankar iz Geelonga, SD Planica, SD Jadran in SD St. Albans s postavitvijo oltarjev ter sodelovanjem. Po procesiji bo v dvorani prigrizek. Z nami bo praznoval tudi moški oktet Zven iz Črnuč, ki bo dopoldne sodeloval pri telovski procesiji v Kew, popoldne pa bodo pripravili praznični program na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu - začetek bo tam ob 3. uri popoldne. O tem bomo seveda več pisali v prihodnjih Mislih, ko bo vse to že za nami.

Letos bo minilo že tudi pol stoletja, kar je pokojni pater Bazilij prišel v Avstralijo in v Padua Hall, ki ga je potem izprosil za slovenski misijon in hostel

ter preimenoval v Baraga House. Tretjo nedeljo v avgustu, 20. avgusta, se bomo tega še posebej spomnili med družinskim kosilom v dvorani, slišali glas p. Bazilija in si ogledali kakšen spomin, ki je posnet na filmski trak. Na to nedeljo so še posebej povabljeni Baragovci – nekdanji stanovalci v Baragovem domu. Izrekli bomo pa tudi priznanje naši knjižničarki za njeno 30-letno delo v knjižnici. Zadnjo nedeljo v avgustu bomo obhajali očetovski dan. V novembru (tretjo nedeljo, 19. novembra) pa se bomo spomnili Goriškega Slavčka, pesnika Simona

Letna seja radia 3ZZZ
v dvorani Baragovega doma.

Gregorčiča, ob njegovi stoti obletnici smrti. In ker smo ravno pri smrti: Grobovi p. Bazilija, matere Romane in s. Eme ter Julke Mrčun so dobili nov granitni robnik, tako, da so sedaj vsi grobovi enotni v robnikih. Hvala Lojzetu Jeriču, ki je dela organiziral in izvedel ob pomoči Aleksa Bratine ter Stanka in Garyja Debelaka. Na grobovih pa bomo nasadili lepo nizko zelenje, tako, da bo tam nekaj živega in cvetočega.

Letošnji 32. slovenski mladinski koncert bo zadnje soboto v septembru, 30. septembra 2006, v dvorani slovenskega misijona v Merrylandsu v Sydneyu.

Na pot se bomo odpeljali z avtobusom v četrtek, 28. septembra in se v nedeljo, 1. oktobra, pozno zvečer vrnili domov. Prijave za nastop, prevoz in prenočišča sprejema in urejuje Lidija Bratina, telefon 9700 3178.

SVETE MAŠE: V Kew od ponedeljka do četrтка ob 8.00 zjutraj, ob petkih in sobotah ob 10. uri dopoldne. **Ob petkih** se sedaj srečuje **molitvena skupina**. Nedelje: ob 8. in 10. uri dopoldne. Vsako drugo nedeljo v mesecu samo ob 9. uri, ker je ob 11.30 sv. maša **v Geelongu** ter ob 5.00 popoldne **v St. Albansu**. **V Morwellu** so svete maše vsak drugi mesec na četrto nedeljo v mesecu ob 6. uri zvečer: 25. junija, 27. avgusta, 22. oktobra in na Štefanovo, 26. decembra. **V Wodongi** bo sv. maša na praznik Kristusa Kralja veseljstva, 26. novembra: Ob 6. uri zvečer bodo molitve na pokopališču, ob 7. uri pa maša v cerkvi. **V Hobartu** pa sem bil med rojaki zadnje nedeljo v maju, 28.5.2006.

Sestal se je pripravljalni odbor za oživitev folklorne skupine Iskra in pripravo sodelovanja na 32. slovenskem mladinskem koncertu v Sydneyu. Folklorna skupina Iskra bo pričela z rednimi vajami v torek, 4. julija, ob 7. uri zvečer v Kew. Vse, ki ste se pripravljene priključiti folklorni skupini, se javite Yanyi Srkulj na telefon 9795 0542. Folklorne plesne bosta poučevali Draga Gelt in Michelle Fistrič. Prosimo Vas, da to obvestilo sporočite vašim mlajšim. Prosimo pa tudi vse tiste, ki imate doma gorenjsko narodno nošo, da bi jo podarili misijonu, ki že ima

bogato zbirko noš, za katero vestno in odgovorno skrbi Anica Smrdel, vendar je to še premalo za nastope malo večje folklorne skupine. V naši zbirki tudi manjkajo štirje pari usnjenih škornjev. Bomo hvaležni, če bodo našli pot domov.

Konzularne ure bodo pri nas v Kew v soboto, 1. julija, od 10. do 13. ure ter nato isti dan od 14. do 17. ure pri slovenskem društvu v St. Albansu.

ČESTITAMO!

Naš dobri sodelavec pri urejevanju in skrbi okolice cerkve in Baragovega doma **FRANC ŽUŽEK** je 6. maja letos dopolnil 80 let. Neverjetno, kako hitro čas beži! Bog pa hvala, da se naši jubilarci tako dobro držijo. Francu iskreno čestitamo s hvaležnostjo in z dobrimi željami, da ga dobri Bog še naprej ohranja čvrstega in krepkega. (Na fotografiji na zadnji strani ovitka je slavljenec z ženo Olgo.)

KRST: Od zadnjega zapisa krstov v Mislih nismo imeli nobenega slovenskega krsta, pač pa je 11.06.2006 češki duhovnik kapucin p. Andrey Hrdina OFM Cap v naši cerkvi podelil sveti krst: Krščena sta bila: Adam Maxmilian Cihelka, rojen 05.11.2001 in Benedict Lukas Cihelka, rojen 25.11.2005, očetu Miroslavu Cihelka in materi Dani Dostalova. Botra Adamu je Barbara Paldus, Benedictu pa Milan in Iwetta Paldus.

POGREBI:

EMILJA (MILA) VADNJAL roj. **VRANETIČ**, rojena 27.07.1906 v Dolenji vasi pri Senožecah, je umrla dva meseca pred svojim 100. rojstnim dnevom v domu matere Romane 26.05.2006, ob obisku sv. Rešnjega Telesa in okrepljena s svetim maziljenjem. Molitve zanjo smo

imeli v naši cerkvi v Kew na zadnji dan Marijinega meseca majnika, pogrebno mašo pa 1.6.2006 ter nato pogreb na Keilor pokopališču. Zapušča hčerki Sašo Čeferin in Sonjo, sina Boruta v Angliji ter vnukinji Sandi in Jano Čeferin. Pokojna Emilija je preživela v našem domu matere Romane svojih zadnjih deset let in je bila najstarejša Slovenka v Viktoriji, zato objavljamo posebej spomin nanjo, kakor ga je za vse na dan pogreba obudila njena hčerka Saša. V slovo ji je spregovoril tudi Marko Zitterschlager in obudil spomine na čase v St. Albansu, ko je Emilija navdušeno vodila zbor in bila s svojo družino močna opora slovenskim prireditvam in svetim mašam v St. Albansu. Namesto cvetja na grob so sorodniki namenili darove za naš slovenski misijon (\$410). Hvala!

ANTON BALOH je umrl v bolnišnici v Footscray 29.05.2006. Rojen je bil 13.01.1926 v Zabukovici in je pokopan po civilni slovesnosti v pogrebnem zavodu Tobin Brothers v Sunbury na pokopališču Riddell's Creek. V Avstralijo je prišel 21.6.1952. Zapušča ženo Cilko roj. Knez, doma iz Celja, sedaj živi v starostnem domu Riddle Gardens v Sunbury, sina Antona (poznane kot Tonček, njegov boter je bil pokojni Jože Vah iz Gold Coast) z ženo Cheryl in otrokoma Tamaro (29 let) in Darrenom (25 let), hčerko Mary z otrokoma Jake (14 let) in Rebecca (11 let). Sin Gabrijel (Jelko) je umrl 17.06.2005 v Melbournu, star 49 let in je zapustil hčerko Melisso. Sin Tonček je za pokojnega očeta naročil sveto mašo in pokojnega Antona smo se spomnili pri sveti maši v St. Albansu v nedeljo, 11. junija 2006.

ŠTEFANIJA KRIŽMANČIČ je umrla za posledicami možganske kapi v Alfred Hospital 02.06.2006. Rojena je bila 14.12.1928 v Zagrebu in nato posvojena v družino v vasi Lesje pri Šentrupertu na Dolenjskem. Pogrebna slovesnost je bila 07.06.2006 v pogrebnem zavodu Le Pine na Burke Rad v Camberwellu (Fr. Barry Robinson), nato je bila kremirana. V slovo ji je spregovoril njen zdravnik dr. Jeff Kemp, ki je posebej omenil njeno dobroto. Zapušča moža Svetka, starega 84 let, doma iz Bazovice pri Trstu.

JOŽE KRME LJ je tragično končal svoje življenje. Našli so ga ustreljenega na njegovem domu v Hepburn Springs pri Daylesfordu. Policija še preiskuje, kaj se je zgodilo. Rojen je bil 16.3.1933 v Škofji Loki, umrl je najverjetneje 06.06.2006.

FRANČIŠKA URŠIČ roj. KENDA je po daljši bolezni umrla 12.06.2006 na svojem domu v Yarraville v Melbournu. Imela je raka na prsni. Njen mož Roman je tako lepo napisal o njej: »Rojena je bila 01.03.1913 materi Angeli in Antonu pri Sv. Luciji (Most na Soči) v družini treh bratov in dveh sester: Ivana, Henrika in Cirila (vsi trije so pokojni); Marije (95 let), ki živi v Franciji v mestu Pao v bližini Lurda ob vznožju Pirenejev kot

uršulinka in Elizabete (91 let), ki živi v domu ostarelih v Altoni North. Frančiška se je leta 1936 poročila v domači farni cerkvi z Romanom Uršičem. Rodili so se jima trije otroci: Anamarija, poročena Kapušin, Alexandra poročena Lakovič in sin Jurij, ki je že med pokojniki. Življenje Frančiške ni bilo lahko. Kot štiriletna deklica je izgubila očeta in mater, ki sta bila ubita od granate na pragu svoje hiše, ko je divjala soška fronta leta 1917. Potem je živela pri svoji teti. Preživela je dve svetovni vojni in potem v taboriščih, najprej v Bagnoli v Italiji, v Bremen Havnu v Nemčiji in tu v Avstraliji v Bonegilli in Marabinongu. Po enem letu v Marabinongu sta si z možem Romanom in otroci ustanovili svoj prvi dom v Yarraville. Francka, kot smo jo imenovali, je bila globoko verna žena, dobra delavka, skrbna in ljubeča mati do svojih otrok, vnukov in pravnukov ter zvesta in ljubeča žena. Bila je zavedna Slovenka in spoštovala je svojo novo domovino Avstralijo. Večkrat je obiskala rojstni kraj in domovino Slovenijo. Pogrebno sveto mašo v kapeli Nelson Bros v Williamstownu in molitve na pokopališču Memorial Park v Altoni North je daroval domači župnik g. Robertson ob prisotnosti družine (moža, hčerk z družinami in prijateljev) 16.06.2006. – Žalujoci mož Roman, hčerki Anica in Alexandra z družinami ter še živeči sestri Marija in Elizabeta. Naj ji bo lahka avstralska zemlja in naj počiva v Božjem miru.« Tako lepo je o svoji pokojni ženi zapisal za Misli njen mož Roman. Naj tu še s hvaležnostjo omenim, kar sem zvedel v teh dneh, da je bil mož hčerke Anamarije, g. Jože Kapušin, prvi učitelj v Slomškovi šoli v Kew. Kapušinovi živijo sedaj v Canberri, ACT.

Sožalje vsem sorodnikom, pokojnim pa naj Gospod nakloni večni mir in pokoj v svoji nebeški slavi in sreči!

p. Ciril

In memoriam - MILA VADNJAL

27. julij 1906 – 26. maj 2006

Moja mati se je rodila v Dolenji vasi pri Senožečah, najstarejša hči močnega kmeta Ivana Franetiča in Frančiške, rojene Dolgan. Doma se je reklo pri Ždrolovih in tako je bila v otroških in dekleških letih poznana kot Ždrolova Milka.

Svoje dolgo in razburkano življenje je spokojno končala v domu Matere Romane v Melbournu v svojem 99. letu; skoraj 100 let je dopolnila, saj ji je do te obletnice manjkalo le še dva meseca.

Doživela je v toku življenja, ki ji je bilo odmerjeno, dve hudi svetovni vojni in prelomnico, ki jo je presadila v drugi polovici življenja v Avstralijo - na drugi konec sveta. Nam, otrokom in vnukinjam, je zapustila Mila Vadnjala dragoceno zapuščino. Predvsem vse, kar nam je predstavljala kot pristna slovenska žena z vsemi vrtilinami pridnosti, skrbnosti, varčnosti in ohranjanja slovenske besede in dediščine.

Zame je ostala v blestečem spominu predvsem

slovenska pesem, ki jo je oživljala vse svoje življenje s svojim prelepim čistim altom - v dnevnem družinskem popevanju ter na družabnih prijateljskih večerih v Sloveniji in v Avstraliji.

Moji najbolj dragoceni zgodnji otroški spomini so družno petje z materjo ob dnevnih gospodinjskih opravilih. Zadnje mesece njenega življenja sva spet začeli popevati in me je spremljala, dokler ji ni zmanjkalo moči. Prepevali sva po vrsti vse slovenske pesmi, ki me jih je naučila kot otroka in si osveževali spomin s knjižico »300 narodnih«. Enkrat me je vprašala: »Odkod pa znaš vse te pesmi?« Povedala sem ji: »Ti si me jih naučila.« Kar ni mogla verjeti, saj jih je bilo toliko. Po kakšnem mesecu me je spet vprašala: »Pa sem te res jaz naučila vse te pesmi?« In sem ji rekla: »Si, mamica.« Pa sva peli naprej. Ko ji je začelo zmanjkovati glasu in moči, je potem rada poslušala in se smehljala, kadar sem zapela kaj veselega ali smešnega. Nekajkrat je zašepetala: »Kako lepe so naše pesmi!« V sredo pred njeno smrtjo ni imela moči za petje, vendar je smehljaje na lahko udarjala ritem s prsti.

Dosti dragocenih spominov je zapustila. Med najlepšimi otroškimi spomini so poletja, preživeta v Dolenji vasi, na domu, kjer je zrasla - sredi polj, kmečkih opravil, živali in ljudi, ki so ji bili najbližji. Sama ni mogla čez mejo v Italijo, pa je poslala mene, tako da imam te čudovite spomine poleg tistih, ki sem jih preživela ob njej.

To so bili sprehodi na Stari grad v Kamniku, praznična peka potic in piškotkov, prepevanje, branje pravljic ob zimskih večerih, jutra razkošne rdečine Miklavževih daril, blesteče belo razsvetljeno božično drevesce in božične pesmi s kadihom in vonjem potic, krožniki borovnic, posutih s sladkorjem, poletja v čolnu na Jadranskem morju, veslanje po reki Krki. Spomnim se, kako se je trudila, da bi me naučila lepo pisati. Žal moram priznati, da ji to ni uspelo. Prav tako ji ni uspelo posredovati mi njen talent in ustvarjalnost za ročna dela. Kako lepa presenečenja za rojstni dan ali Miklavža so bila njena darila, ki jih sešila ali spletla. Pripravila je lepe stvari, ne samo zame. Še moja punčka Marjetica je bila deležna lepe garderobe.

Tak je bil ta idilični predvojni svet, ki je predstavljal najlepša leta v življenju mojih staršev. Z njimi sem delila razgibano, družabno in veselo življenje v predvojnem Kamniku s sprehodi po okolici, pogostimi obiski sorodnikov, oddihi na morju in v planinah. Takrat je bila moja mati vedno vesela in mislim, da sem se v tem času naučila skoraj vseh pesmi, ki jih še danes poznam, saj je bil to čas pesmi.

Sledilo je pet let druge svetovne vojne, ko se je življenje zožilo na preživetje, ko pogosto mati ni vedela, kaj bo postavila na mizo naslednji teden ter smo bili večkrat ločeni in v strahu za življenje očeta. Vojna se je za nas končala z bridkim begom čez mejo. Sledilo je nekaj let v Trstu, kjer je mati imela sorodnike, potem pa izselitev v Avstralijo. Tako sta si morala oče in mati, daleč v tujem svetu, zgraditi novo življenje. Težko

je bilo. Oče je bil star 50, mati 44 let. Vendar jima je uspelo. V letu 1953 je bil dograjen dom v St. Albansu in to je ostal njun prvi in zadnji dom v Avstraliji.

Za mojo mater je življenje potekalo naprej po svojem tiru: Vzgajala je sina Boruta in hčerko Sonjo, ki sta oba začela šolo po prihodu v Avstralijo, skrbela za dom, kuhala, šivala, vrtnarila, prepevala in se udeleževala pri ohranjanju slovenske pevske dediščine v slovenski St. Albanski skupnosti in pri raznih prireditvah kot je bilo miklavževanje.

Moja mati je bila rojen pripovednik. Pripovedovala nam je o posebnih doživetjih svojega življenja, predvsem o veselih, lepih ali smešnih trenutkih pa tudi o dramatičnih dogodkih, kot je bil njen trimesečni zapor v času italijanske okupacije. Najraje sem poslušala pripovedovanje o miklavževanju v uršulinskem samostanu v Škofji Loki, kjer je bila mati med prvo svetovno vojno nekaj let učenka.

Bridek udarec je bil za mojo mater, ko je v letu 1975 po daljši bolezni umrl njen življenjski drug. Te izgube ni nikdar prebolela. V letu 1995 se je mati preselila v dom Matere Romane v Kew, kjer je živela mirno v prijateljskem slovenskem krogu do svojega 99. leta in še čez. Do sto-letnice ji je manjkalo samo še dva meseca. V petek, 26. maja 2006, je spokojno zaspala za vedno, potem, ko ji je p. Ciril podelil zadnje zakramente. Hvala od nas vseh, p. Ciril, da ste ji tako lepo olajšali zadnje slovo. Pokopana bo na pokopališču v Keilorju, skupaj z možem Adolfom.

Preživela je vse sovrstnike in sorodnike iz družine Franetič in Vadnjal. Za njo žalujejo v Avstraliji hčerki Saša in Sonja, vnukinji Sandi in Jana s prijatelji, v Angliji sin Borut, v Sloveniji rodbini Franetič in Vadnjal.

Mila Vadnjal, rojena Franetič, je ostala vedno in predvsem v vsem svojem bitju Slovenka, ponosna na svoj jezik, svojo rodbino, slovensko zemljo in slovensko pesem.

Na grobu bi ji še zapeli dve najljubši pesmi. Vabim predvsem njen krog prijateljev, da ji zapojejo v slovo: Bom šel na planine in Lipa zelenela je.

Hvala vsem, ki ste se nam pridružili pri tem zadnjem slovesu. **Njena hčerka Saša Čeferin Vadnjal**

Priprava razstave ročnih del

Priprave za razstavo ročnih del slovenske izseljske skupnosti iz Melbourn in Geelong v Slovenskem etnografskem muzeju Ljubljani.

V maju mesecu je Aleksandra Čeferin sklicala sestanek vseh Slovenk in Slovencev, ki v Viktoriji nadaljujejo slovensko tradicijo ročnih del. Prvi sestanek je bil v Baragovem domu v Melbournu, 9. maja, naslednji pa v Geelongu, 11. maja 2006.

Na povabilo Inštituta za slovenske študije je 8. maja 2006 pripotovala v Melbourne gospa Daša Hribar, raziskovalka pri Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani. Pobudo za ta obisk je dala Aleksandra Čeferin pri srečanju v Ljubljani ob koncu leta 2005. Projekt je podprlo Ministrstvo za kulturo in Urad za Slovence v

Marija Uršič

zamejstvu in po svetu.

Udeležba na obeh sestankih je bila zelo dobra in vsi prisotni so bili z veseljem pripravljene sodelovati. V naslednjih tednih sta gospa Daša Hribar in Aleksandra Čeferin obiskali devet domov in govorili z 28 osebami. Aleksandra Čeferin je pripravila nad 300 digitalnih posnetkov ročnih del, vsi udeleženci so se zadolžili za tri izdelke in kratko biografijo.

Vse zbrano gradivo bo potem

Aleksandra Čeferin odposlala v Ljubljano.

Obiski in snemanje so bili opravljeni v dobrih dveh tednih, potem se je gospa Daša vrnila preko Sydneya v Slovenijo – z najlepšimi vtisi naših ljudi in izredno zadovoljna z načrtovano razstavo. Čas razstave še ni natančno določen, verjetno pa bo sredi leta 2007.

*Aleksandra Čeferin,
Melbourne VIC*

Anica Kodila in Daša Hribar

Daša Hribar in Andrej Potočnik.

Ogled lepega izdelka Lidije Bole.

Kako sem začela klekljati čipke

V verskem in kulturnem središču v Kew je pokojni p. Bazilij organiziral šolo za klekljanje. Zbirale smo se dvakrat mesečno ob nedeljah po sveti maši. Poučevali sta nas gospe Marija Uršič in Milka Oblak. Zaradi pomanjkanja potrebnega orodja za klekljanje se je šola kmalu končala. Imela sem veselje in zanimanje za ročna dela, predvsem pa za čipke in sem si sama pomagala in se učila iz knjig, ki sem jih dobila v knjižnici v Kew.

Marija Brne, Melbourne VIC

Danes ima Marija veliko zbirko čipkastih prtičkov in prtov. Njeni izdelki krasijo tudi oltar cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew. Velikokrat pokaže svoje spretnosti tudi drugim na različnih prireditvah in jo je prav veselje občudovati, kako spretno se poigrava z nitkami.

Naučila je klekljati tudi svojo hčerko Ano Marijo. V maju 2004 je Ana Marija obiskala tudi klekljarsko šolo v Idriji in je bila zelo navdušena nad tem, kar je videla, dobila pa je tudi nekaj novih idej.

Mariji se zahvaljujemo za njeno skrb za ohranjanje te lepe slovenske dediščine in tudi za vse dragocenosti, ki jih je podarila slovenski cerkvi v Kew. In naj ima še veliko ustvarjalnih klekljarskih vozlov.

Materinska proslava in še drugi dogodki na SD Planica v Springvale

Kot že vsa leta smo tudi letos v nedeljo, 7. maja, priredili proslavo in to že 31. leto, s katero smo počastili ter se zahvalili vsem materam za njihovo delo, skrb in ljubezen. Program so oblikovali otroci, očetje in matere, ki imajo tudi svoje drage mame, če tudi so nekatere preko morja ali že pokojne, vendar so naše matere, ki so nas nosile pod srcem, vzgojile in ljubile. Program je bil kratek in jedrnat. Vseboval je recitacije in pesmi in tudi kratek humoristični prizor »Vonj in sluh« ter baletno točko, ki pa je bila nekaj posebnega.

Materina ljubezen

Materina ljubezen je, kar nihče ne more razložiti.

Je globoka posvetitev in razdajanje v bolečini;

je neskončnost in nesebičnost,

dolgotrajnost, kar nihče ne more uničiti.

Je trpljenje in odpuščanje.

Nikoli ne preneha njena ljubezen, četudi srce krvavi.

Materina ljubezen se sveti, kot najsvetlejši, redek dragulj.

Nikoli ne bomo razumeli skrivnosti ustvarjanja čudežev.

Lucija Srnc, Melbourne VIC

Po naši že tradicionalni navadi smo se po proslavi okrepcali z obilnim narezkom, pijačo in kavico z raznovrstnim pecivom, kar so pripravili očetje s pomočjo mamic – kuharic. Ob pripravljenih mizah smo še dolgo kramljali ter se spominjali nekdanjih dni, ki so tako hitro minili in jih več ni. Otroci so si kratili čas in se veselili na otroškem igrišču. Zahvaljujem se vsem nastopajočim, posebno mamicam za dvojno delo ter organizatorjem za pripravo odra.

Sirota

Tihoto nočno jok prekine,
iz sna otrok se prebudi,
ročice kvišku, kvišku rine,
da mamica se mu zbudi.

Pretrdo mamica zaspala,
otrokov jok njo ne zbudi;
iz groba ona gor bi vstala,
če vedla bi, kaj se godi.

Se mačeha nad njim zadere,
pogled njen grd ušine ga,
poslednji up otroku stere,
da mu toplino nekdo da.

Še ve otrok za prsa toplá
in, da imel je nekdo ga rad;
zdaj mu usoda srečo stolkla –
ne ume še, kdo je tega tat.
Ivan Lapuh, Melbourne VIC

Najsrečnejši na svetu je otrok
v naročju svoje matere –
najbolj ubog je otrok,
ki ne ve za materino naročje.
Izguba najdražjega bitja – mame, je za otroka
kruta usoda – in to je doživel moj oče.

Lanski december je bil Miklavžev dan za naše malčke nekaj posebnega. Lepo število se je zbralo in pričakalo velikega dobrotnika Miklavža. Triletni deček je z majhno trobentico priklical svetega Miklavža, ki je ob spremstvu angelčkov in parkljev z darili obloženimi sanmi, katere je vlekkel par »Rain Dears«, ob vodiču v kožuh povit, saj so prišli iz mrzlega snežnega dela zemeljske oble. Slika je bila zanimiva, saj so se jeleni prvič prikazali na Planici in upamo, da ne zadnjič. Otroci so z veseljem pregledovali darila in se radovali. Sledil je ples ob veselih melodijah ansambla »Tempo 6«. Bilo je res veselo.

Velikonočni zajček prihaja k nam na Planico že kar od vsega začetka obstoja društva in podarja otrokom čokoladne velikonočne pirhe. Sicer zajček čokoladne pirhe poskrije, otroci, če jih želijo dobiti, jih morajo iskati. Učenci – otroci čakajo zajčka pred igriščem, dokler niso povabljeni, da jih začnejo iskati, nato pa tekmujejo in štejejo, kateri jih najde največ in se veselijo. Planiški zajček obdari tudi matere in očete, saj si zaslužijo sladkih dobrot.

*Dogodke na slovenskem društvu Planica
je popisala Lucija Srnec.*

Mladi, navdušeni iskalci čokoladnih zajčkov na veliko noč na Planici.

Pismi iz Slovenije

Smo slovenska neprofitna organizacija Etno-Eko, ki organizira restavratorsko delavnico v Oplotnici.

V sodelovanju z organizacijo Heritage conservation network, občino Oplotnica, Slovenija Nostra ter strokovnim partnerstvom Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenija (OE Maribor) bomo obnovili kapelo nekdanjega žičkega dvorca (pristave) v Oplotnici. Kapela je okrašena s pomembnejšimi zgodnjimi štukaturami iz 1. polovice 17. stoletja.

S projektom želimo preprečiti propadanje kapele in v sklopu restavratorske delavnice izpostaviti pomembnost kulturnega spomenika pri nas. Udeleženci restavratorske delavnice se bodo pod strokovnim mentorstvom akademskega kiparja in restavratorja mag. Viktorja Gojkoviča (restavrator ZVKDS OE Maribor) praktično spoznali z obnovo, tehniko izdelovanja štukatur in Slovensko umetnostno zgodovino. Pri izvajanju restavratorske delavnice

obnovitve kapele bomo poskusili vključiti tudi širši strokovni in kulturno-etnološki (turistični) program z različnimi predavanji o štukaturah in širši okolici Oplotnice. **Kapela in žički dvorec (pristava):**

Dvorec je bil zgrajen v prvi polovici 17. stoletja. Od tedaj se je razvil v gospodarsko središče žičke kartuzije na slovenjebistriškem. Leta 1631 za časa priorja Viana Gravellija je bila v dvorcu urejena in posvečena kapela. Dvorec je bil v lasti žičkega samostana vse do razpustitve samostana leta 1782. Kapela v ovalnih kartušah obočnih kap vsebuje attribute in prizore kartuzijana in škofa Huga Lincolnskega. Vzporednice z oplotniško kapelo se ponujajo v kripti mavzoleja cesarja Ferdinanda II. v Gradcu, kjer je arhitekt Johann Bernhard Fischer von Erlach v letih 1640 -1641 dokončal kripto s štukom.

Zavod Etno – Eko

Petra Rems in Franci Pečnik

Dragi rojaki,

najprej en lep pozdrav iz Slovenije! Moje ime je Maja Filipič in sem pripadnica mlajše generacije. Vašo revijo sem že večkrat imela priložnost prebrati, saj sem rasla v družini, katere duh je bil vedno prežet z ljubeznijo do soljudi ter še posebej do slovenskih izseljencev. Z usodo naših rojakov po svetu sem se seznanila preko revije Rodna gruda, pozneje Slovenija.Svet in veliko tudi preko knjig mojega dedka, dr. Velimirja Vulikića, ki je bil konec leta 1997 en mesec na obisku v Melbournu. Tudi sama sem obiskala Melbourne konec leta 2004, žal samo za en teden, ker mi študijske obveznosti niso dovoljevale, da bi ostala dlje. Tisti čas mi je gostoljubnost prijazno nudila gospa Francka Anžin, za kar sem ji neizmerno hvaležna. Čeprav je čas mojega bivanja v Avstraliji dosti prehitro minil, sem v tistem tednu začutila utrip te dežele, v kateri živi toliko mojih rojakov, a je vendarle daleč, daleč proč.... na drugem koncu sveta. Občutka o neizmerni širini, prostranosti, svobodi, ki sem ga začutila v trenutku, ko sem stopila iz letala, ne bom nikdar pozabila.

Moja neizmerna želja je, da bi lahko pomagala svojim rojakom in njihovim potomcem ohraniti stik z matično domovino. Še posebno pomembno se mi zdi, da se tudi mlajše generacije zavedajo svojih korenin in da ne pozabijo materinega jezika. Zato sem se tudi odločila, da naredim spletno stran, ki bi združevala vse Slovence ter prijatelje Slovenije doma in po svetu. Ta stran bo namenjena vsem, ki bi radi objavili kaj svojega ali pokomentirali, se potožili ali povprašali o življenju, delu in še čem v Sloveniji ali po svetu.

Anybody interested in talking to me, please send an e-mail either in Slovene or English or Spanish to slo-world@disablez.com I'm looking forward to receiving your ideas or articles for my web page about Slovenes all over the world. I hope to hear from you soon. Greetings to all from Slovenia! Maja Filipič

<http://slo-world.disablez.com>

Slovenske znamke

PA SE MALO NASMEJMO...

Učenci pišejo šolsko nalogo. Učitelj opozori učenca: "Peter, že tretjič te opominjam, da ne glej k sošolki na list!" Peter odgovori: "Ne morem pomagati, ko pa tako nerazločno piše!"

Policist ustavi pijanega šoferja: »Dober dan! Vaše vozniško dovoljenje, prosim!«

Šofer se odkašlja, komaj gleda: »Uh, khh, khh... Hik! Kako, prosim?«

Policist povzdigne glas: »Dajte mi vaše vozniško dovoljenje, ker taki ne morete več na vožnjo. Izpit vam bom vzel!«

Šofer: »Kaaaj? Ooo, ne, ne, gospod policaj, to pa sploh ne gre! Če sem jaz polagal vozniški izpit, ga pa še vi dajte!«

Žena vpraša moža, ki se odpravlja ven: »Kam pa greš?«

Mož odgovori: »Na razstavo.«

Žena pa: »Oh, beži no, kdo te bo pa gledal!«

Trije duhovniki: škofijski duhovnik, jezuit in frančiškan so šli na romanje v Sveto deželo. Nekoč so se vrnili pozno zvečer v romarski dom. Vprašali so, če je kaj ostalo večerje.

»Smo že pospravili,« pravi oskrbnik, »le eno kuhano jajce je še ostalo, pa ga lahko pojedete.«

Sedejo za mizo in se dogovorijo: dva se bosta postila, jajce pa bo pojedel tisti, ki bo povedal najbolj moder, življenjski stavek iz Svetega pisma.

Škofijski duhovnik je olupil jajce in rekel: »Efeta! - Odpri se!«

Pater frančiškan je jajce posolil in rekel: »Vi ste sol zemlje!«

Pater jezuit pa nekaj časa gleda, gleda, potem pa zbaše jajce v usta in še s polnimi usti odgovori: »Pojdi v veselje svojega gospoda!«

Tine stoji ob grobu svoje žene na pokopališču.

»Oh, Micka, ... moja Micka,« zdihuje in joka, »zakaj si me tako hitro zapustila? Kako bi bil srečen, če bi te vsaj še enkrat videl.«

Medtem je krt ril zemljo in na grobu se pojavlja krtina. Tine se prestraši in zavpije:

»Joj, Micka, saj nisem mislil zares, kar notri ostani! Ti pa res ne poznaš nobenega heca!« *p. Darko*

ZAHVALA UMETNIKOM

ŠE VEDNO OHRANJAMO LEP SPOMIN na turnejo prve dame slovenske zabavne glasbe Helene Blagne, svetovnega prvaka v diatonični harmoniki Roberta Goterja, ansambla Ave ter humorista Vinka Šimeka in sopotnikov. Hvaležni smo g. Rajku Djordjeviču, ki je imel veliko skrbi z organizacijo. Slovenci v Avstraliji smo bili počaščeni z vašim obiskom. Kulturnikov in glasbenikov nam ni nikoli zadosti. Navdušili ste nas s svojo prelepo slovensko pesmijo in humorjem, za kar smo vam zelo hvaležni.

V imenu članov ekipe, ki je priskočila na pomoč (Valentin Lenko, p. Ciril in jaz, Štefan Merzel), prejmite prisrčne pozdrave v domovino in še enkrat hvala.

Štefan Merzel, Melbourne VIC

POIZVEDUJEMO

Iz Slovenije smo prejeli prošnjo za poizvedbo o **STANKU PEKLARJU**, rojenem 16.5.1952, ki je po naših evidencah konec sedemdesetih živel v Kew VIC in bil poročen z Olgo Peklar (poročila sta se v cerkvi v Kew dne 29.01.1977. Gospa Peklar je čez slabi dve leti umrla v prometni nesreči 25.11.1978). Poizvedba se opravlja na prošnjo Centra za sodilno delo Sevnica (in Stankovega brata Jožeta Peklarja).

Veleposlaništvo RS v Canberri

VAŠI DAROVI:

ZA BERNARDOV SKLAD: \$70:Ana Sivec, Marija Bosnič. **\$60:**Franc Rožanc. **\$50:**Marija Briševac, Franc Rozman. **\$40:**Stan Plaznik, Jelka in Franc Smerdely, Lojze Kmetič, Jože Iskra, Jože Bole.

\$30: Jožica Paddle Ledinek. **\$20:**Tereza Ferenz, Vlado Kutin, Danila Štolfa, Elio Eliaš, Mara Ferjančič, Eleonora White, Štefanija Premrl, Anita Pleško, Olga Todorovski. **\$10:**Jana in Jože Čeh, Marija Krnel, Franc Fekonja, Franc Tomažič, Marija Hribar, Julijana Veber, Lidija Bole. **\$5:**Marija Spernjak, Julija Kovačič.

ZA PATRA PEPIJA: \$50:Olga Saulig.

ZA LAČNE: \$50:Marta in Anton Kristan.

\$30: Alojzija Gosak. **\$20:** Jože in Jana Čeh.

ZA MISIJONE: \$100:M.Rogina. **\$50:**N.N. **\$30:**

K.O. **\$20:**Marija Hribar. **ZA LAČNE MATERE TEREZIJE: \$70:** Anton in Marija Brne. Hvala!

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše
Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za

brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won 'Best Non-Bank Lender' in 2003, a '5 Star Rating from Cannex' in 2005 and were ranked 'Top 3 Mortgage Originators' nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Fill in **your existing** scenario >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details	Loan Amount	Min. Monthly Repayment
Credit Card 1	\$8,000	17.25%	\$199	repay over 5 yrs	\$	\$
Credit Card 2	\$11,000	18.75%	\$283	repay over 5 yrs	\$	\$
Personal Loan	\$42,000	11.75%	\$928	5yr fixed loan term	\$	\$
Home Loan	\$285,000	7.07%	\$1,909	30yr P&I (variable)	\$	\$
Total	\$346,000		\$3,319		\$	\$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow \$346,000 with only \$2,263 in monthly repayments – saving \$1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit'

 133 455

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. **MELBOURNE:** Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ **133 455** www.royalguardian.com.au
 Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
*e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/*

*Odpornik poslov: Bojan Bertonec
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič*
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
*Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila*

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleart.com
Web: www.malleart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS
LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900
www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL
dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
Tel. (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2006

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

**Special Fares to Slovenia and also to Europe
for the football World Cup in Germany.**

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2006**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

Z MIZE UPRAVNIKA MISLI

ZAHVALA vsem, ki ste nam v zadnjem času pisali in poravnali naročnino. Dne 15. junija 2006 je bilo v Adelaidi oddano pismo z Money Order za \$50, številka 87553695 97, naslovljeno na Misli, pa brez naslova pošiljatelja. Prosimo pošiljatelja, da se nam javi, ker sicer ne vemo, komu naj naročnino pripišemo. Če pošiljate Money Order, Vas prosimo, da vedno na zadnji strani izpolnite podatke: ime in priimek ter naslov. Tako potem zagotovo vemo, za koga je naročnina, četudi pozabite napisati svoj naslov na kuverto.

Veseli nas, da kljub vse bolj pogostim smrtim med našimi naročniki, še vedno dobimo nove naročnike. Opažamo, da Misli berejo po vsem svetu in jih razni časopisi in revije po svetu tudi citirajo in ponatisnejo določene članke. Kar nekaj naročnikov nam je že povedalo, da Misli potem, ko jih preberejo, pošljejo svojim sorodnikom v Slovenijo. Prav gotovo ravno v Mislih dobijo najboljši prikaz slovenskega utripa v Avstraliji. Svojim mlajšim sorodnikom pa lahko poveste, da lahko Misli berejo tudi na internetu. Tam so cele v barvah! Internetni naslov je na naslovnici. Tudi naši gostje, ki pridejo na obisk v Avstralijo, radi ostajajo povezani z nami prav po Mislih. Tako se naša družina širi, hvala Bogu! Hvala vsem, ki nam

namenite kakšno dobro vrstico v pohvalo ali grajo, da vztrajamo v dobrem ali da se poboljšamo. Eno in drugo je koristno.

NOVA PESNIŠKA ZBIRKA. Ob 15. obletnici državnosti RS bo izšla pesniška zbirka pokojnega melbournskega Slovenca **PETRA KOŠAKA**, nam je sporočila Stanka Gregorič, ki sedaj živi v Mariboru. Knjiga ima 113 strani in stane 2000 SIT (slovenskih tolarjev) in seveda še poštnina. Zbirko boste lahko naročili v naši Baragovi knjižnici v Kew.

RADIO SBS – SLOVENSKI PROGRAM.

Po nenadni smrti Elice Rizmal je vodstvo slovenskega programa na radiu SBS prevzela Karolina Antauer. Njen naslov je: Radio SBS, Karolina Antauer (Slovenian Program), Level 2, Alfred Deakin Building, Federation Square, Cnr Swanston & Flinders Streets, Melbourne VIC 3000, telefon: 03 9949 2800.

E-mail: caroline.entauer@sbs.com.au

Karolina Vas vabi, da ji pišete ali jo pokličete, ji posredujete različne nasvete od zdravja do čiščenja. Lahko ji postavite vprašanje in se bo potrudila, da bo našla odgovor, je zagotovila.

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Biti na konju, pomeni uspeti. - Veseli smo vseh uspehov naše domovine Slovenije, ki letos obhaja 15. obletnico svoje samostojnosti. - Topli poletni dnevi nas vabijo v naravo. Tako je našel tri konjenike piranski župnik g. Zorko Bajec v svojem domačem Colu nad Vipavo.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Tako razkošno pa cveti v letošnjem juniju v severnem Queenslandu, med mesti Innisfail in Cairns, sladkorni trs in nam obeta še sladke čase.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Zorko Bajec: naslovnica zgoraj,9,16. Arhiv Misli:naslovnica spodaj,8,11. Lucija Srnec: 2,30,31. Pater Ciril:2,40. Pater Niko: 2,17,40. Martha Magajna: 19,20,21,39,40. Igor Poch:20. Andrejka Andrejaš:2. Bojan Avbar:4, Franc Visočnik:6. Marija Anžič: 7,9,24,25,26,30,34,39. Arhiv družine Vrh: 21. Pater Janez Tretjak:22, 23,39,40. Saša Čeferin:28,29,39,40. Arhiv družine Lenščak: 40. Slovenske znamke nam redno pošiljata Maura in Ivan Vodopivec. Hvala vsem!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 **E-mail:** misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** **Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. **ISSN 1443-8364**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Daša Hribar je s Sašo Čeferin obiskala tudi Geelong, kjer so se dogovorili za sodelovanje na razstavi ročnih del.

Bianca Persico in Andrew Rashton za materinski dan v Adelaidi.

Motoristi pri sveti maši v Kew.

Sydney: Obiskovalci iz Slovenije tudi pridejo k maši: Marija Ritlop, svak Jože Šemen, Marijina sestra Agica in Marija Gomboc.

Pridelovalci vin na martinovanju v Kew so po blagoslovu nazdravili s p. Cirilom.

Stojan in Vera Brne.

Motorist pater Niko je 21. maja 2006 v Kew blagoslovil motoriste in motorje.

Tudi v kuhinji ni manjkalo veselja. Na fotografiji Vera Brne, Marija Rotar in Rožica Pirc.

Sydney: Jožefa Porokje 13. aprila praznovala 95. rojstni dan v krogu svojih hčerk, vnukov, sestre in prijateljev. Bog jo še dolgo ohrani med nami zdravo in veselo.

Cerkveni pevski zbor v Merrylandsu s podmladkom: Spredaj: Carmen Fuderanan, Milka Stanič, Lojzka Husarek. Srednja vrsta: Marija Kužnik, Franc Danev, Zofil Brkovec, Marija Ovijač, Štefanija Slatinšek, Danila Pirjevec, Jerica Grželj. Zadaj: Uroš Ergaver, z Moniko, Lojze Husarek, Lojze Magajna, Rudi Jaksetič, Mirko Lukežič in Karli Lukežič.

Frenk Plut je bil zopet kar nekajkrat šofer p. Nika po avstralskih širjavah.

V dvorani Baragovega doma v Kew je bil sestanek za razstavo ročnih del, ki ga je organizirala gospa Saša Čeferin - tretja na levi.

Na letališču smo 31. maja 2006 pomahali p. Niku in g. Zorku ter izrekli dobrodošlico Lentiju Lenku.

Branko Lenščak iz Morwella je letos praznoval 85 let. Naj ga Bog še naprej ohranja in poživlja! Na fotografiji s sinom Jamesom in ženo Margareth.

Adelaide: Razpoznavno znamenje Slovencev na marijanski procesiji - bandera Marije Pomagaj in gorenjska narodna noša.

Olga in Franc Žužek.
Bog živi Franca ob 80. rojstnem dnevu!